

August

THE DAWN

1933

LIST
AMERISKE
SLOVENKE

Oblak Mary
7918 Rosewood Ave.

OFFICIAL
ORGAN OF
S.L.W.I.O.
OF AMERICA

GLASILO
SLOVENSKE
ŽENSKE
ZVEZE
V
AMERIKI

Uradno glasilo
Slovenske Ženske Zveze
v Ameriki

ZARJA

THE DAWN

Official Organ of the
Slovenian Ladies Union
of America

Izhaja vsak mesec

Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto
Za članice SŽZ. 1.20 na leto

Subscription-price\$2.00 per annum
Members of the SLU..... 1.20 per annum

Urednica in upravnica:

ALBINA NOVAK

Editor and Manager:

Naslov:

"ZARJA", 6036 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO.

Address:

Entered as second-class Matter June 28th, 1929, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24th, 1912

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Slovenian Ladies Union

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Gl. Odbor - Supreme Committee

Duhovni svetovalec — Spiritual Adviser:

Rev. Milan Slaje, 15519 Holmes Ave. Cleveland, Ohio.

Predsednica — President:

Mrs. Marie Prisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Prva podpredsednica — First Vice President:

Mrs. Louise Milavec, 15616 Trafalgar Ave., Cleveland, Ohio.

Druga podpredsednica — Second Vice President:

Mrs. Barbara Kramer, 476 Kansas St., San Francisco, Calif.

Tajnica — Secretary:

Mrs. Josephine Racic, 2054 W. Coulter St., Chicago, Ill.

Blagajničarka — Treasurer:

Mrs. Mary Tomazin, 1903 W. Cermak Road, Chicago, Ill.

Nadzornice — Auditors:

Mrs. Josephine Erjavec, 1013 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Josephine Schlossar, 5801 W. National Ave., West Allis, Wis.

Prosvetni odsek — Educational Committee:

Mrs. Albina Novak, urednica in upravnica "Zarje" 6036 St. Clair Ave.,
Cleveland, Ohio.

Miss Mary Zore, 2016 So. 16th St., Sheboygan, Wis.

Mrs. Angela Beg, 253 — 16th St. N. W., Barberton, Ohio.

Mrs. Helen Yurchich, P. O. Box 234, Gilbert, Minn.

Mrs. Jennie Gerbeck, 718 No. Holmes Ave., Indianapolis, Ind.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board:

Mrs. Mary Darovec, 19114 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Kopac, 1464 So. 89th St., West Allis, Wis.

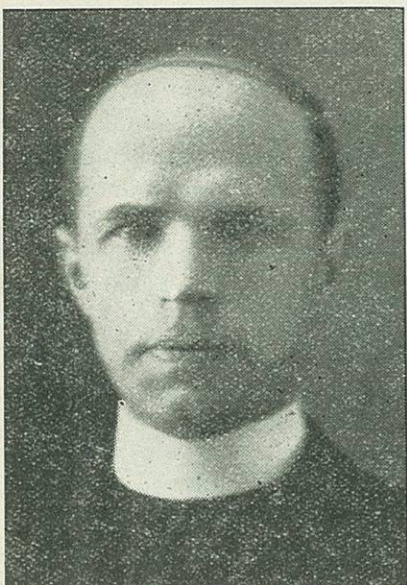
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Mary Besal, 5612 Duncan St., Pittsburgh, Pa.

Mrs. Margaret Kozjan, 1220 Eiler Ave., Pueblo, Colo.

Rev. Milan Slaje:

Katoliška in moderna svoboda.

REV. MILAN SLAJE,
duhovni svetovalec S. Ž. Z.

V SVOJI prekrasni pesnitvi "Krst pri Savici", je Prešeren položil v usta pogana Črtomera besede: "Tja bomo našli pot, kjer nje (Slave) sinovi si prosto volijo vero in postave".

Pogan Črtomir je pač mislil na versko svobodo; svobodo vere je zahteval zase, isto svobodo pa je tudi priznaval svojim rojakom — kristjanom.

Ne tako naši moderni pogani. Neprestano se jim cedijo usta medenih besed o verski svobodi, svobodi prepričanja in udejstvovanja in o vseh mogočih svobodah; a to samo v teoriji, v praksi pa so popolnoma drugačni. Kar zahtevajo zase, tega ne dovoljujejo drugim. Sicer je to popolnoma naravno. Postavili so se na smešno stališče vsevednosti in vseznalosti in omamljeni od materialnih zgolj zunanjih pridobitev naše dobe, smatrajo vso preteklost za pravno navlako in vsled tega jim je vsakdo, ki se še oklepa preteklosti — stare vere in starih postav — neprestana tarča, v katero lete njihove puščice. Kako mislijo o svobodi, pokažejo prav gotovo, če ne prej ko pridejo do moči. Z jeklono, krvavo pestjo pritisnejo k tlom vse one, ki

ne sprejmejo njihovega pojmovanja o verski svobodi in svobodi prepričanja. Zato imamo dovolj jasen dokaz v boljševiški Rusiji, v Meksiki, v Španiji in drugje, kjer so razni glasniki svobode na brutalen, divjaški način uničili vsako pravo svobodo in namesto nje postavili svojo moderno svobodo, ki ni svoboda, ampak navadna — karikatura. In vendar vse te države še vedno veljajo za eminentno svobodne, napredne in kulturne, seveda, svobodne in kulturne v modernem poganskem pomenu besede. Tako je moderni pogan poslal v muzej za starine ne le svojo vero in moralo, temveč je na drugi strani padel v strašno duševno zmedenost in perversnost. Zgubil pa je tudi vso čast in spoštovanje do sebe. Kako tudi ne. Saj je čast in spoštovanje samega sebe in bližnjega — bistvo krščanske morale in te sodobni pogan več ne priznava. Tako nam je takoj razumljivo, kako morejo nekateri ljudje v svojih glasilih dan za dnem blatiti in smešiti versko prepričanje svojih naročnikov in podpirateljev, katerih kruh jedo in od katerih žuljev žive. Časti jim manjka in spoštovanja sebe in bližnjega. Kaj vse je dovoljeno v imenu moderne svobode! V imenu te svobode je dovoljeno ruskim boljševikom moriti, španskim in mehiškim framažonom krasti in ropati in pri vsem tem še vedno ostati kulturni borci za svobodo. Da da, moderna svoboda pokrije množino grehov!

Mi katoličani dobro vemo, kaj pomenijo besede o svobodi na jeziku veri sovražnih modernih poganov. So zgolj fraze — puhlice, farizejstvo. Strpnost, spoštovanje tujega prepričanja, niso čednosti, ki bi mogle uspevati v nevernem srcu. Te čednosti pozna samo veren človek in nikdo drugi.

Kakor vsakdo drugi, tako se bo morala tudi sodobna katoliška žena odločiti ali za nauk modernih poganov, ki jo s sladkimi blestečimi frazami o svobodi vabijo v svoje vrste, ali za nauk katoliške cerkve, ki sicer ne rabi praznih besed, a zato tem bolj odločno in izdatno čuva in brani svobodo njenega življenja in dostojanstvo njenega poklica.

Ali: staro vero in postave, z vsem blagoslovom, ki ga prinašajo, ali pa blodnje modernih, z vsem njihovim prokletstvom! Eno, ali drugo. Poti za razpotjem ni!

\$570.00 komišna.

ČUDEN naslov, kaj ne? To je svota, katero je neka predsednica Slovenske Ženske Zveze spravila v svoj žep, kot komišen od treh mestnih bondov, katere Zveza lastuje. In kako hitro se neki taka stvar napravi. Greste na banko, kupite za tri tisoč bondov in presto; \$570.00 imate v žepu. Le poskusite!

Ko je v Zarji izšel članek pod naslovom "Investiranje", sem se jako čudila zakaj tako pisanje; slutila pa nisem, da se je tisto tikalo naših bondov in mene.

Dan po končani konvenciji v Clevelandu, mi je Mrs. Motz naša gl. blagajničarka izročila nek listič s sledečo informacijo: "Tukaj imate list na katerem je zapisano, da je Zveza \$570.00 preveč plačala za tri mestne bonde." — Ko sem jo začudeno vprašala odkod ta list, mi pojasni takole: "Ta list je imela delegatinja od podružnice št. 12 iz Milwaukee, Mrs. Luise Stariha s naročilom od Rev. Schiffrerja, da naj prinese zadevo pred konvencijo in poizve kdo ima denar, katerega je Zveza preveč plačala za bonde. Ker je Mrs. Stariha to drugim delegatinjam povedala, ji to niso pustile, da zadevo pred konvencijo prinese. Zdaj bi pa rade, da vi vidite tisti list, ga pa vam nobena noče izročiti, sem se pa jaz ponudila da ga oddam." — Jaz sem se Mrs. Motz lepo zahvalila in obljubila zadevo preiskati, dasi se mi je jako čudno zdelo, da bi kakva tvrdka pri treh tisočih napravila \$570.00 dobička.

Dva dni po konvenciji, toraj v petek, sem zvedela, da se v Clevelandu nahaja pismo od Rev. Schiffrerja, v katerem se omenja neke bonde in mene. Šla sem do dotične naše članice ter jo prosila za pismo. Izročila mi ga je pod pogojem, da se njeno ime ne omenja. Obljubila sem ji, ker Rev. Schiffrer itak zna s kom si je dopisoval. Pismo je pisano na uradni papir duhovnega nadzornika S.Ž.Z., podpisano od njega, ter datirano 25. aprila letos.

V drugem odstavku tega pisma stoji sledeče zapisano:

"Mrs. Prislant je v Sheboyganu kupila bondov za \$3000.00. Računala jih je Zvezi po 106.00 za vsak sto dolarški bond. Na javnem trgu so bili isti bondi takrat po \$80.00 za sto dolarjev... Vprašanje je: Kdo je napravil pri teh bondih nad \$500.00 čistega dobička? Ali izvedenec banke, ali Mrs. Prislant, ali pa par oseb, ki so v zvezi s Mrs. Prislant."

Pojasnilo: Cena bondom ni bila 106.00 za vse, ampak je Zveza plačala za New York bond 106.05, za Philadelphia bond 105.16 in za Genessee bond 101.03.

Da me ne bo članstvo dolžilo kake diktature pri Zvezi, bom pojasnila kako smo te bonde kupile.

Na seji gl. odbora meseca julija 1931 so me gl. uradnice pooblastile da naj zberem pripravne bonde za nakup. Zbrala sem jih in poslala opis in ceno bondov vsem trem gl. uradnicam, ki po pravih investirajo zvezin denar, ter jim naročila naj gredo vsaka h svojemu bankirju ter vprašajo ali so bondi dobri in cene prave. — Soprog naše gl. tajnice mi piše 23. julija 1931 takole: "Glede bondov sem bil na Kasper banki. Njihov expert Mr. Jecman, h kateremu me je naravnal bančni predsednik, je izjavil, da so vse tri vrste bondov, ki jih v vašem pismu navajate, dobri in zanesljivi." — Mrs. Erjavec mi piše 19. julija 1931: "Šla sem h mojemu bankirju za pojasnilo, dasi se prepričana, da so bondi dobri. In res bankir je rekel: "Very good." Mrs. Motz mi piše 21. julija, da je zadovoljna s bondi. Da je šla tudi ona vprašat na banko sklepam iz tega, ker je bila njenemu pismu priložena lista bondov, s naročilom, da bi se jih naj upoštevalo za nadaljni nakup. Bili so: Bond od mesta Seattle, Wash. cena 100.00. Bond od mesta Charleston, N. C. cena 100.00 in bond od Wil-lacy Co., Texas, cena 104.00. Iz tega je razvidno, da so tudi banke v So. Chicagi takrat računale za municipalne bonde več kot 80.00 za sto. Vprašanje nastane, dali bi se tudi Mrs. Motz dolžilo, da je prejela komišen, v slučaju da bi Zveza dotične bonde kupila, ali sem samo jaz vredna take pozornosti?

Da pridem nazaj h našim bondom. Toraj opis in cena bondov je bila predložena trem bankirjem, ki vsak se nahaja v drugem mestu. Ako so ti možje videli opis bondov, so morali zapaziti tudi cene. Ako je bila cena našim bondom za \$25.00 višja kot je bila takratna tržna cena, ali se vam ne zdi verjetno, da bi izmed treh vsaj eden vprašal, zakaj smo tako neumne in plačujemo za bonde več kot je treba?

Ko sem prišla domov iz konvencije sem šla do predsednika banke, pri kateri smo tiste bonde kupile, ter mu povedala kaj se dolži banko in mene. Prosila sem ga, naj pokliče ravnatelja bondnega oddelka, da bo povedal, ako so pri transakciji res napravili \$570.00 dobička, ker jaz imam čisto vest. Predsednik je rekel, da v malem, poštem Sheboyganu korupcije in goljufije ne poznamo, ter takoj poklical svojega uslužbenca in mu velel prinesiti knjigo, v kateri so zapisani vsi kupljeni in prodani bondi. Na lastne oči sem se prepričala, da banka, pri vseh treh bondih ni napravila niti \$57.00 dobička, ne pa \$570.00. — Vkljub temu, da sem videla kupne cene bondom, sem zahtevala, da se naj banka obrne na kako veliko Bonding trgovino, ter poizve za cene teh bondov ob času, ko jih je Zveza kupila. Tukaj je odgovor:

Mrs. John Prisland,
1034 Dillingham Ave.,
Sheboygan, Wis.

Dear Mrs. Prisland:

When you informed us that a dignitary spread rumors that you or ourselves made an enormous profit on the following bonds which you purchased for your Society, we were very much surprised that this should come especially from him.

The following bonds were purchased by you on the dates and prices given:

8-1-31 \$1000. City of New York 4¼% due 4-15-72, @ 106.05.

8-7-31 \$1000. Philadelphia, Pa. 4¼% due 10-16-76-46 @ 105.16145.

8-18-31 \$1000. County of Genessee 4½% due 5-1-39 @ 101.6356.

We have written to the First Wisconsin Company in Milwaukee; to the Harris Trust & Savings Bank, Chicago, and to Barr Bros., New York asking for quotations on the above bonds according to their respective dates. We have received letters from the above three institutions which we are keeping on file to have you read them, in order that you may be satisfied that the prices you paid for these bonds are not higher than the general market value. In fact, the City of Philadelphia bond, for which you paid 105.16145 was quoted by Barr Bros. of New York as of Aug. 17, 1931 at 106¾ to 108½, which is considerably higher than you paid. Each of the above bonds is 100% correct in price.

Regarding the City of New York Bond, which you were accused of having made a profit, we were pleased to inform you that this bond was purchased by us from the Harris Trust and Savings Bank at 106.05 less ¼ of 1%. We sold the bond to you at 106.05 and thereby made only \$2.50 on this transaction. This is the concession allowed to banks, dealers and life insurance companies.

The letters that we have in our file regarding the above bonds are open to investigation by anyone that you may care to show them to, and if anyone doubts the prices at which we sold these bonds, they may inquire through any reputable bank or investment firm and obtain the same figures.

We are extremely sorry that a dignitary or any member of your Society has caused rumors which would reflect upon your character and good name as president of the Slovenian Ladies Union. However, we have one consolation and that is, that we have been 100% honest in this matter.

If we can be of further service to you regarding this matter, please do not hesitate to call upon us.

Respectfully yours,

WALTER J. BRAND,
Mgr., Investment Dept.

.... Pisma od First Wisconsin Co. iz Milwaukee; Harris Trust & Savings Bank, Chicago in Barr Bros. iz New Yorka sem prečitala in se prepričala, da so te tri, zanesljive bondne trgovine izkazale cene, katere je Zveza plačala za omenjene bonde kot prave, ter da ti bondi nikakor niso bili takrat na trgu po 80.00 za sto. — Pisma goriomenjenih tvrdk so na razpolago, v prvi vrsti Rev. Schiffreju, dalje vsaki članici, ki si jih hoče ogledati in se prepričati o poštenem poslovanju naše banke, ali pa predsednice S.Ž.Z. — Banka tudi priporoča, da naj gre vsak, ki se za zadevo zanima h svojemu bankirju, ali pa h kaki zanesljivi tvrdki, ki trguje z bondi, ter vpraša za cene tem trem bondom ob času, ko jih je Zveza kupila, in dobil bo isto pojasnilo. Pravzaprav bi morale tiste članice, ki so za zadevo vedele, to že davno storiti, predno so take stvari verjele. Za drugimi ponavljati ni vselej zdravo; najlažje človek trdi, če se sam za sebe prepriča; v kočljivih zadevah pa kot je ta, je priporočljivo, da človek dobi informacije od dveh zanesljivih strani, predno trdi nekaj gotovega.

Kar bi jaz rada znala je to, zakaj se je vsa ta gonja vršila brez moje vednosti, in kdo je imel kaj koristi, da mi je hotel vzeti pošteno ime. Uganka mi je tudi zakaj se je s zadevo čakalo ravno do konvencije, saj smo vendar te bonde že pred dvema leti kupile. Če se je takrat vedelo, da sem jaz kaj zakrivila, zakaj se me ni takoj poklicalo na zgovor? Saj sem pod tri tisoč varščine, toraj dovolj, da se pokrije vse tri bonde, če bi jih v žep pobasala in ne samo \$570.00. — Vesela sem in jako hvaležna Mrs. Stariha in članici v Clevelandu, ki sta mi pomagale, da sem se lahko oprostila najgrše sumnje na svetu.

Ker vidim kako malenkostni so naši ljudje, ter da človek ni varen pred sumničenjem če le ima kaj opravlja s tujim premoženjem, ter vkljub temu, da so me delegatinje zadnje konvencije, ne da bi slišale besedico od mene v zagovor, ponovno izvolile v finančni odbor, to je da s blagajničarko in predsednico nadzornega odbora investiram zvezin denar, se temu uradu danes odrečem. Moje ime mi je predragoceno da bi ga sumničenju izpostavljala. Gl. odbor bo na svoji seji meseca julija imenoval drugo na moje mesto.

Od početka Zveze, pa do danes, sem veliko skrbi in čuječnosti posvetila premoženju naše Zveze. Ko so začele pokati prve banke, sem bila v velikih skrbih. Pisarila sem bankam po izkazila, ter na državne oddelke po informacije kako obstojijo banke, kjer ima Zveza denar naložen. Dnevno sem čitala cene vladnim bondom, da vidim kaj bi bilo boljše za Zvezo kupiti. Zasedovala sem poročila naših slovenskih jednot, da vidim kaj kupujejo one. Na moje priporočilo se je dvignilo iz dveh bank, ki sta še danes zaprti nad \$7000.00. Ako bi jaz imela kak dobiček od mestnih bondov, bi ne bila jaz prva, ki sem predlagala, da se dvigne de-

nar iz nesigurnih bank in se ga naloži v Liberty bonde, katerih ceno lahko čitate v vsakem večjem listu. Ako bi se toliko pozornosti posvečalo dnevnim dogodkom, ko se je komišnu, bi Zveza imela na več krajih koristi.

* * *

Ker krožijo vsakojake čudne govorice, so mi članice svetovale, da je najboljšje, da se zadevo v Zarji objavi. Napisala sem obširno, da me bo

članstvo razumelo in upam da sem zadevo dovolj pojasnila, da mi o tem ne bo treba več pisati. — To poročilo je bilo spisano za julijsko številko Zarje, ker sem upala da dobim informacije pravočasno. Ker so pa tri, izmed največjih bondnih trgovin v Ameriki morale obrniti in prebrskati dve leti stare zapiske in cene, ni bilo naši banki mogoče dobiti pojasnil pravočasno za julijsko številko. Toliko v pojasnilo onim, ki so to poročilo morda že poprej pričakovali.

Petletnica podružnice šte. 20, S.Ž.Z. v Joliet, Ill.

DAN 18. junija je bil zelo pomenljiv za našo podružnico, ker obhajale smo Pet letnico našega obstanka. Imenovali smo ta dan "Zvezin dan", ker želele smo ga obhajati kolikor mogoče slovesno.

Zjutraj ob šestih se je brala peta sv. maša, za žive in mrtve članice. Takoj zjutraj pri sv. maši so se pokazale naše članice kako smo združene, in kako se zanimajo za našo pet letnico, ker prišlo jih je mnogoštevilno, z malo izjemo vse. . . Kako je bilo lepo videti naše članice, ki so v dolgih vrstah pristopale k mizi Gospodovi.

Dalje popoldne točno ob 2. uri, se je začela naša seja kot navadno tretjo nedeljo v mesecu, toda to pot v Slovenia dvorani. Kakor zjutraj v cerkvi tako tudi popoldne so bile skoraj vse navzoče. Kako je bilo lepo videti toliko članic navzočih. Na seji se je poročalo mnogo zanimivega iz konvencije. Pristopilo je šest novih članic, kar dokazuje, da so naše članice postale še bolj navdušene po konvenciji, škoda le, da ni sedaj kampanje, ker mogoče bi ta slavna zlata knjiga, na katero so naše Milwaukee članice tako ponosne, še priromala v Joliet, da bi se, še me enkrat postavile ž njo. Mogoče da se še enkrat uresničijo te naše želje.

Na tej seji smo se tudi spominjale na našo gl. podpredsednico Mrs. Barbaro Kramar, ki je pred petimi leti prihitela iz Californije ustanoviti našo podružnico. Le žal, da je Mrs. Kramar, tako hitela nazaj iz konvencije proti domu, ker imeti Mrs. Kramar v naši sredi, ob pet letnici bi bilo za nas članice nekaj veselega, in bi nam jako dobro došla.

Po seji se je začel takoj program naše pet letnice. Sestra predsednica Agnes Skedel, je skrbela da so bile vse točke po redu in ob pravem času uprizorjene. Na kar se je začel program, in sicer prva točka, je bila pozdravni govor naše predsednice Agnes Skedel, ki je v lepih besedah povedala pomen današnjega dne, namreč naše pet letnice.

Zaključila je svoj govor, z željo da bi vedno naše članice bile tako vnete in složne kakor so bile dosedaj. Prihodnja točka je bila prizor "V spomin mrtvim članicam". Ta prizor sta videle na

konvenciji naše predsednica Agnes Skedel in uradnica Josephine Erjavec, ki se je isto časo mudili ž njo na konvenciji, ter se jima je tako dopadel, da sta takoj sklenili dobiti ta prizor za našo pet letnico in res iz prijaznosti jima je poslala to knjigo gl. uradnica Albina Novak. Da je bil ta prizor zares nekaj lepega, in v srce segujoče, so lahko potrdile isto kot one dve tudi naše članice, ker ta prizor je bil igran ravno tako, kot takrat v Collinwood, ker vloga vdove "Zveze" je deklamirala naša Josephine Erjavec, in vloge podružnice pa naša članica Clara Blaess. Za simbol pri križu in Rock of Ages, je bila Mrs. Mary Ambrozich. Kaj je bilo lepšega od nas članic kot nalašč ta prizor, da med tem ko me sestre slavimo pet letnico da se obenem tudi spomnimo na naše umrle sestre, katerim ni bila dana prilika biti v naši sredi, ker Bog jih je poklical v večnost. Dalje sledijo imena katera so imele vloge v tem prizoru, in sicer angele so predstavljale hčerke naših ustanoviteljic in članic in te so. Edith Kunstek, Marie C. Terlep, (Center Str.) Betty Klepec, Dorothy Zupancich, Helen Gregorcich, Mildred Korevec (Center Str.), Bertha Planinsek, Bernadine Terlep (Oakland), Lillian Terlep (Hickory), in Marion Korevec (Chicago) in Mildred Erjavec. Pesmi za ta prizor je spremljevala na klavir Olga Erjavec.

Pred prizorom za zastorom, so naše članice zapele žalostinko "Blagor mu ki se spočije", pele so sledeče članice: Anna Jerisha, Mary Wardjan, Mrs. Anna Stukel (Hickory), Emma Planinšek, Mary Terlep (Center Str.), Jennie Kanopek, in Mary Šetina. Takoj ta pesem sama, pred prizorom, je segla vsem članicam do dna srca kaj potem šele po prizoru? . . . Predno se je končal prizor zapoje še prav ganljivo Clara Blaess "Nearer to my God to Thee", med tem se v zadej zasveti luč in pokaže se križ na katerem je slonela Mrs. Mary Ambrozich. Ves ta prizor kakor tudi vse nadaljne so bile pod direkcijsko Josephine Erjavec. Med tem ko so se zastorom urejevali, zapoje lepo pesmico hčerka naše blagajničarke Mary Terlep, in sicer Bernadine Terlep, med tem ko je spremlja na klavir njena sestra Marie Terlep. Tudi obe hčerke

Josephine Erjavec, Olga in Mildred, zaplešeta "The Highland Fling" med tem, ko jih spremlja na klavir Marie Terlep. Mala Mildred Erjavec zapoje tudi pesem, da ni bilo predolgo časno med tem, ko so v zadej oder urejevali. V nadaljni točki pozdravi ustanoviteljice podpredsednica Anna Jerisha, nakar jih pokliče po imenu na oder. Cvetlice izroči z nagovorom hčerka naše ustanoviteljice Mary Zupancich, Dorothy Zupancich, katere cvetlice pripne podpredsednica ustanoviteljicam. Tudi ime naše ustanoviteljice katero krije že dalj časa črna zemlja, je bilo imenovano, nakar prinese na oder mala Marion Korevec velik venec z vijoličnim trakom, z napisom zlatih črk "ROSE GORSICH" ter ga postavi na sredo odra. Ta prizor je bil zelo ganljiv ter žel burni aplavz. Male hčerke naših članic v narodnih nošah pristopijo na oder eno za drugo ter vsaka posebej čestita našim ustanoviteljicam, in te so bile: Marie G. Terlep (Center Str.), Bertha Planinshek, Edith Kunstek, Helen Gregorcich, ter Mildred in Olga Erjavec. Nadalje tajnica Anna Pluth prečita na odru imena naših uradnic katere so še članice podružnice zadnjih petih let, in ko sestra Erjavec prečita brzoglavno pismo naše gl. predsednice Marie Prisland, ki nam je čestitala v lepih besedah k današnjemu dni, kakor tudi čestitke Mrs. Albina Novak, za kar so članice burno odobravale.

Končno še vse deklice zapoje na odru "Kje je moj mili dom" nakar v vrsto vstopijo pet deklic, vsaka predstavljajoč eno leto, katere so bile: Lillian Terlep, Marion Korevec, Mildred Korevec, Dorothy Zupancich, in Betty Klepec. Naj bode še omenjeno da med odmorom in pri zabavi so igrale na klavir, Marie Terlep, Mildred Korevec, ter Olga in Mildred Erjavec. Obleke za naše angeljčke za naš prizor je sešila Mrs. Caroline Gregorcich, ki je vešča v tej stroki, med tem ko je njen sin Mr. Gregory naredil križ za nas prizor. Sestri Mrs. Terlep (Center Str.), Anna Korevec, posebno pa Clara Blaess so pomagale za odrom.

Po tem programu se je začela šele prava zabava kajti naše članice so preskrbele z okrepčili, ker velika dvorana je bila vsa zasedena z članicami ob mizah, za katere so prav pridno skrbele naše vrle članice in te so bile: Mrs. Jennie Mustar, Jo-

sephine Mustar, Elizabeth Kostelec, Jennie Bambich, Mary Kunstek, Frances Gaspersich, Anna Markovec, Mary Greznik, Mary Kolar, Cath. Dragovan, Mary Shukle, Jennie Kanopek, Mary Terlep (Oakland), Anna Jerisha in Miss Mary Gregorcic. Bilo je vsega dovolj, vse je bilo tako okusno, povrh vsega tega, so nas pa te članice presenetile v tej hudi vročini, ne samo z mrzlo vodo, temveč z pravim mrzlim pivom, in mrzlim vinom. Otroci so dobili po vrh pa še sladoled ker so tako vstrajno hodili k vajam. Da smo imele tako dobre potice se moremo zahvaliti sestri Catherine Dragovan, in njenim pomagalkam, in sicer Pauline Russ, Anna Terdich, Anna Flander, Barbara Adamich, Helen Jurkovic; za "cakes" pa sestri Mary Terlep (Oakland) in Anna Korevec, ker te omenjene članice so imele vso pecivo v svoji oskrbi.

Da se pa zna da je bila tudi naša tajnica Anna Pluth vedno zaposljena, ker je imela vso skrb za to zabavo v svojih rokah.

Še moške smo morale poklicati na pomoč, da so nam pomagali kinčati oder, in nato še mize urejevati, in vse drugo, in ti so bili: Mr. Jacob Pluth, Mr. Frank Terlep, Louis Korevec in Joseph Erjavec.

Vsa zabava je bila v resnici prav vesela, pomenljiva in v sesterskem duhu. Pogrešale smo v naši sredi le našo gl. predsednico Marie Prisland in druge gl. uradnice, katerim žal ni bilo mogoče biti med nami.

Bog daj, da bi še nadalje tako vneto, vztrajno in složno delale vse skupaj še za prihodnjih pet let, kakor ste za te prvih pet let, in ako vse skupaj dočakamo še 10 letnice naše podružnice, potem bo še le veselje!

Končno se zahvaljujem vsem omenjenim članicam, katere so pomagale in vsem, katere so prišle v takem lepem številu k sv. obhajilu, kakor tudi onim članicam, katere ste se udeležile naše slavnosti; vsem skupaj in vsakemu posebej, za vse kar ste storile da se je naša petletnica vršila v takem lepem redu, v tako zadovoljnost vsem nam, za kar Vam Bog plačaj!

Ako se je pa slučajno kako ime pomotoma ven izpustilo, prosim oprostite.

Navzoča uradnica.

Popravek h zapisniku zadnje konvencije.

Ne vemo, če se je v uredništvu ali tiskarni pripetilo nekaj pomot v zapisniku zadnje konvencije, katere naj bodo tukaj popravljene:

Na strani 124 julijske številke, se naj v drugem odstavku glasi \$5000.00 namesto \$500.00.

Na strani 130 se za točko 8 uvede naslov prihodnjega člana ki je. . . Dnevni red sej podružnic.

Na strani 135 kjer se omenja kedaj nastopi novi glavni odbor se naj čita, s prvim julijem in ne 21. julija kakor je navedeno.

MARIE PRISLAND, *predsednica.*

HELEN TOMAŽIČ, *konv. zapisnikarica.*

Zapisnik polletne seje

izvrševalnega in nadzornega odbora SŽZ. dne 10. in 11. julija 1933.

V ponedeljek 10. julija so se v gl. uradu zbrale naslednje gl. uradnice, da bi pregledale račune in poslovne knjige: Mrs. Marie Prislend, predsednica; Mrs. Josephine Račič, tajnica; Mrs. Anna Motz, prejšnja blagajničarka; Mrs. Mary Tomažin, blagajničarka; Mrs. Josephine Erjavec, predsednica nadzornega odbora; Mrs. Albina Novak, nadzornica. Nadzorovalno pregledanje knjig je trpelo do dvanajstih.

Ob dveh popolne so se uradnice spet zbrale na gl. uradu; predsednica je začela sejo z molitvijo.

Predsednica prebere svojo poročilo.

URADNO POROČILO GL. PREDSEDNICE.

Zadnje moje uradno poročilo je bilo podano konvenciji. Ker je od takrat do danes poteklo komaj dober mesec dni, nimam danes posebnih poročil.

Zapisnik je bil v Zarji pozno priobčen, zato so nekatere članice hotele vedeti kakšna bodo nova pravila. Odgovarjati sem morala na več strani in pojasnevati sklepe konvencije. Razen par izjem se vsem dopadejo zaključki konvencije, najbolj so pazadovoljne tajnice podružnic, ker je doklada odpravljena s katero so vsako leto imele velikanske sitnosti. — Od oseb, ki si razumejo na organizacije sem prejela pohvalo glede lestvice katero je zadnja konvencija sprejela, ker smo z njo postavile Zvezo na trdnjšo podlago kot je kdaj bila.

Za re-inkorporacijo Zveze se je najelo odvetnika ki se na tako delo razume in ki je pravni svetovalec naše najstarejše slovenske podporne jednote, in ki upam, da bo kot skušen mož v organizacijskih zadevah, uredil vso stvar v korist in zadovoljnost našega članstva.

Ker s prvim julijem nastopi nov gl. odbor ga v imenu članstva SŽZ. iskreno pozdravim v upanju, da bomo složno delovali in v prvi vrsti gledale za koristi naše organizacije. Starim odbornicam, katerih termin je s pričetkom meseca potekel, pa izrekam prisrčno zahvalo za njih trud in upam da nam bodo s svojimi nasveti in svojim delovanjem ostale zveste tovarišice tudi še z naprej.

Marie Prislend.

Poročilo sprejeto.

Tajnica prebere svoje poročilo.

POROČILO GL. TAJNICE

Od konvencije naprej se ni zgodilo nič nenavadnega, da bi moralo biti tukaj uradno poročano. Vse teče lepo in gladko naprej, edino zaradi evelethske podružnice bom predložila, ko pride to na dnevni red, nekaj pisem, da same skupno ukrenete, kaj jim naj odgovorim. Tam za junij niso poslale asesmenta, zato je število našega članstva v tem mesecu toliko manjše. Od konvencije sem je

zrastla nova podružnica št. 55 v Girard, Ohio; nadaljna nova podružnica se snuje sedaj na zapadu. Vse drugo kar imam poročati, so same številke.

Josephine Račič.

PREGLED DOHODKOV IN STROŠKOV S. Ž. Z. OD 1. JANUARJA DO 30. JUNIJA 1933.

Dohodki:

Mesečnina	\$4,191.75
Pristopnina	472.50
Doklada	28.50
Razno (knjige, izkaznice, znaki, prestopni listi)	8.20
Zarjar — (članice	\$2,794.50
ne-članice	4.00
oglasi	9.40)
Obresti — (na bondi	401.25
na bančne vloge	75.97)
	477.22

SKUPNI DOHODKI \$7,986.07

Stroški:

Posmrtnina (15 slučajev)	\$1,400.00
Redne plače, dnevnice in vožni stroški (konvencija in drugo)	1,400.71
Na konvenciji odrejene nagrade za posebno delo	
(a) Za zvezo sploh	\$211.50
(b) Za Zarjo	15.00
	226.50
Za konvenčno dvorano in izdatke pripravljalnega odbora	150.00
Zarja (tiskarna, adresar, pošiljanje, P. O. deposit, poština, znamke)	1,693.55
Vse drugo (zavarovalnina inventarja, najemnina uradne sobe, poština, za zavoje, članarina pri N.C.C.W., pol dozorele obresti pri na novo kupljenih bondih, tiskovine itd.	214.97

SKUPNI STROŠKI 5,085.73

PREOSTANEK V POL LET 2,900.34
Preostanek ob sklepu prejšnjega po leta..... 29,039.10

OSTANE V BLAGAJNI 30. JUNIJA 1933..... \$31,939.44

KJE JE ZVEZIN DENAR?

Naloženo na hranilnih vlogah:

The North American Trust Co., Cleveland, Ohio, No. 11807 — 3%	\$1029.76
Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wis., No. 26268 — 3%	1236.83
The International Savings & Loan Co., Cleveland, Ohio, No. 1280	1129.24
Continental Ill. Nat'l Bank and Trust Co., Chicago, No. 176141 — 2½%	3478.87
The Joliet National Bank, Joliet, Ill. No. 39416....	1060.15
Kaspar American State Bank, Chicago, No. 138884	1931.68

SKUPAJ \$9866.53

Investirano v bonde:

The City of New York 4¼% Bond, due April 15, 1972	\$1000.00
Philadelphia, Pennsylvania 4¼% Bond, due October 16, 1976	1000.00
County of Genesee, Michigan, 4½% Bond, Road assessment Dis. No. 93, Highway Improvement, due May 1, 1939	1000.00
Thirteen 4¼% Liberty Gold Bonds, due 1933-38 — \$1000.00 each	13000.00
Two 4% U. S. Treasury Bonds, due 1944-54 — \$1000 each	2000.00
Two U. S. First 4½% 47-32 Liberty Loan	2000.00

SKUPAJ \$20000.00

Naloženo na čekovnem računu:	
Continental Illinois National Bank and Trust Co., Chicago, Ill.	\$1935.16
VSE SKUPAJ	\$31801.69
Čeki vrnjeni zaradi bančnih neprilik, ki bodo morali biti ponovno nakazani in naloženi.....	137.75
	\$31939.44
Podr. št. 6 — Feb. assess.	\$30.50
Podr. št. 14 — Jan. assess.	62.50
Podr. št. 32 — Feb. assess.	20.50
Podr. št. 47 — Feb. assess.	24.25
SKUPAJ	\$137.75

Poročilo sprejeto.

Mrs. Motz poroča, da je z navdušenjem opravljala svoje delo kot blagajničarka. Želi mnogo uspeha novi blagajničarki. Sprejeto.

Mrs. Erjavec poroča, da se računi vjemajo in so knjige v redu. Prejšnji blagajničarki se zahvali za sodelovanje in pozdravi novo blagajničarko. Sprejeto.

Mrs. Novak poroča, da so bile knjige najdene v redu, da je z veseljem upravljala svoj urad in želi, da bi ga enako tudi njena naslednica, in da bi bila tudi ta deležna istega složnega sodelovanja. Sprejeto.

Mrs. Tomažin, nova blagajničarka, izjavi, da bo opravljala svoje delo kar najboljšje bo mogla. Sprejeto.

Predlagano in sprejeto, naj se znižajo cene za oglase v Zarji. Cela stran bo stala odslej \$16.00 namesto \$25.00. Za manjše oglase cena sorazmerna. Nabiralke bodo prejele 20% za svoj trud.

Predsednica in tajnica predložita pisma glede zadeve v Eveleth, Minn. Ravno ob tem času se zgleda na seji Mrs. Yurchich, gl. svetovalka. Odzvala se je povabilu, naj ostane na seji in je razložila stališče Zveze v Evelethu.

Tajnica naj piše tiskarnam po cene za tiskanje Zarje za prihodnost. To se naj zgodi okrog 1. oktobra. Odgovori bodo morali biti poslani predsednici, tajnici in prvi nadzornici do 15. oktobra. Pogodba za dve leti se naj sklene s podjetjem, ki bo nudilo največje ugodnosti.

Sklenjeno, naj damo tiskat 6000 knjižic z novimi pravili in 2000 pobiralnih knjižic za assessment. Krajevne tajnice bodo morale poslati denar za pobiralne knjižice predno jim bodo te knjižice odposlane. Pravila pa dobi vsaka članica brezplačno.

Članice, ki bodo vsak mesec sodelovale pri angleškem delu Zarje, bodo prejele nagrado na seji gl. odbora meseca julija prihodnje leto.

Mrs. Erjavec izjavi, naj prosvetni odsek z naprej prevzame skrb za "Kuhinjski kotiček".

Urednica bo preskrbela zdravnika za pisanje zdravniških nasvetov.

Uradnice dovolijo urednici Mrs. Novak, da si na zvezine stroške omisli pisalno mizo.

Zbrane uradnice obžalujejo, da ne morejo nič storiti glede umrle članice pri podružnici št. 15. Po pravilih traja suspendacija od dneva ko tajnica na gl. uradu prejme podružnično mesečno poročilo do dneva ko prejme mesečno poročilo z assessmentom naslednji mesec. (Glej Pravila SZZ., str. 13, člen 3).

V slučaju umrle članice pri št. 53 Zveza ne more izplačati ničesar, ker je članici manjkalo teden dni do enoletne članske dobe. Vsaka članica mora biti članica ENO POPOLNO CELO LETO predno more Zveza za njo izplačati določeni prispevek.

Mrs. Novak vrne Zvezini blagajni \$50.00 od svote \$150.00, ki jo je Zveza na konvenciji izročila konvenčnemu pripravljalnemu odboru, da mu s tem pomaga kriti stroške. Omenjeni odbor se čuti vzradoščenega, da mu je mogoče Zvezi vrniti \$50.00.

Mrs. Novak je prinesla na sejo tudi podpisano potrdilo od Mrs. Glavan, da je za res prejela \$75.00, kar ji je konvencija naklonila v nagrado.

Mrs. Prislant se odpove svoji nalogi glede investiranja Zvezinega denarja, kar pa ostale uradnice ne odobrijo. Mrs. Prislant pa vseeno vstraja pri svoji izjavi. Odbornice so mnenja da bodo zadevo na polletni seji prihodnjega januarja rešile, ako se do takrat Mrs. Prislant ne premisli.

Pismo od Mrs. Smole, ki se oprošča, da ji ni mogoče se seje udeležiti in telegram od Mrs. Kramer se vzame na znanje.

Sklenjeno, da naprosimo Rev. Father Slajeta, naj sestavi primerno molitvico, ki se naj zmoli na vsaki seji in se naj doda pravilom. Nadalje ga bomo naprosile, da vsako leto opravi slovesno sv. mašo za žive in umrle članice SZZ. in sicer dne 19. decembra, na dan Zvezine obletnice.

Sklenjeno, da gl. tajnica pošlje Zvezin pisalni stroj novi urednici, na gl. uradu pa naj rabi svoj osebni pisalni stroj, ki ga pa naj da prenoviti na Zvezine stroške.

Sklenjeno, da se kampanja za nove članice prične s prvim decembrom do prvega junija, to je za dobro šest mesecev. Nagrade se določijo na januarski seji.

Zbrane uradnice se podajo skupno na Continental banko v sredino mesta, da pregledajo Zvezine vrednostne listine v varnostnem predalu in investirajo nekaj Zvezinega denarja.

Na gl. uradu zbrane uradnice pregledajo predložene račune za vožnje stroške in dnevnice, jih odobrijo, nakar tajnica izpiše čeke.

V torek 11. julija ob šestih popoldne sklene predsednica polletno sejo z molitvijo.

MARIE PRISLAND, *predsednica.*
JOSEPHINE RAČIČ, *zapisnikarica.*

Iz urada "Zarje".

ALBINA NOVAK,
urednica Zarje.

Štejem si v veliko čast, pozdraviti vse članice Slovenske Ženske Zveze kot urednica mesečnika Zarja, katera prilika mi je bila dana na tretji redni konvenciji, ko sem bila izvoljena v ta važen urad.

Ta izdaja Zarje je moje prvo delo. Ko sem sprejela urad, sem ob istem času obljubila posvetiti listu svojo najboljšo moč, in rečem tudi da mislim to izvršiti z vso iskrenostjo, da se izkažem vredna vašemu zaupanju.

Točno se bom zavedala vseh svojih dolžnosti, in ravnala se bom strogo po pravilih in za v korist organizacije. Zagotavljam vam, da v bodočnosti Zarja ne bo več prinašala gradiva, ki bi smešilo članstvo, uradnice ali podružnice Zveze.

Upam uresničiti želje sleherne članice, namreč, da bo list naše organizacije urejevan v ženskem duhu, kjer se bo priobčevalo članke za poduk in izobrazbo članic, v spoštovanju do vere in slovenske žene.

Gotovo je želja vsake članice in se bo odslej posebno gledalo na to, da bo Zarja razposlana vsak mesec ob pravem času, oziroma vsaj okrog prvega v mesecu. Pri tem je potrebno potrebno vaše točno sodelovanje, to je, da pošiljate VSE

DOPISE do 12., toda nikakor ne kasneje kot do 15. v mesecu. Poskusimo biti točne, mogoče bomo končno vse deležne splošnega zadovoljstva.

Že kar danes apeliram na vse članice, zlasti pa na glavne in društvene uradnice, da pridno dopisujete v našo Zarjo. List je vaš, za boljše razumevanje ene do druge. S vsestranskim sodelovanjem bo naše glasilo veliko bolj zanimivo.

V vsaki izdaji bi rada priobčila vsaj ene glavne uradnice članek. Pri naši Zvezi imamo gl. uradnice, na katere smo vse ponosne, in med njimi tudi dobre dopisovalke; gotovo vem, da bi vaši dopisi koristili organizaciji.

Zapomnite si, da vsak dopis mora biti podpisan lastnoročno, označite tudi številko podružnice. Dopisi ki nosijo podpis. . . odbor. . . morajo biti podpisani od treh uradnic, in ne samo od ene osebe. Prosim, da to upoštevate, ker je važno.

Ker nova pravila določajo dolžnosti prosvetnega odseka, naj vam na tem mestu sporočam, da bosta načelovali izobraževalnim in družabnim klubom prve dve članici tega odseka, to so: za mladiño v angleščini:

Miss Mary Zore, 2016 So. 16th St., Sheboygan, Wis. in za starejše članice Mrs. Angela Begg, 253 — 16th St. N. W., Barberton, Ohio.

Potom uradnega glasila Zarje vam bodo dajale navodila za ustanovitev in poslovanje klubov.

Tretja članica tega odseka, Mrs. Helen Yurchich, P. O. Box 234, Gilbert, Minn., bo imela v oskrbi Kuhinjski kotiček.. Pošljite vse recepte na njen naslov.

Četrta članica odseka, Mrs. Jennie Gerbeck, 718 No. Holmes Ave., Indianapolis, Ind., bo pa skrbela za razrede za poduk o pridobivanju ameriškega državljanstva.

K temu odseku spadajo še druge prosvetne dolžnosti, gotovo je eno in to je, da bodo te uradnice storile vse, kar bo največ mogoče, da pospešijo še večje zanimanje za organizacijo med članstvom.

Skupno s tem odsekom, bom skušala naše glasilo Zarja napraviti že bolj zanimivo. Ako imate kaj za priporočati za v korist Zarje, vas prosim, da mi gotovo sporočite, ker le z vašim sodelovanjem bomo delale ponos Slovenski Ženski Zvezi in splošnemu članstvu.

FINANČNO POROČILO S.Ž.Z. ZA MESEC JUNIJ 1933

DOHODKI:

Št.	Podružnica	Mesečnina	Pristopnina	Doklada	Razno	Zarja	Skupaj	Št. članic
1.	Sheboygan, Wis.	\$ 16.20	—	\$ —	\$ —	\$10.80	\$27.00	108
2.	Chicago, Ill.	16.65	—	—	—	11.10	27.75	111
3.	Pueblo, Colo.	27.45	—	—	—	18.30	45.75	183
4.	Oregon City, Ore.	4.35	—	—	—	2.90	7.25	29
5.	Indianapolis, Ind.	10.50	2.25	—	—	7.00	19.75	66
6.	Barberton, Ohio	15.60	.75	—	—	10.40	26.75	104
7.	Forest City, Pa.	9.15	1.50	—	—	6.10	16.75	61
8.	Steelton, Pa.	7.20	—	4.25	—	4.80	16.25	48
9.	Detroit, Mich.	10.05	—	—	—	6.70	16.75	67
10.	Collinwood, Ohio	50.85	.75	—	.25	33.90	85.75	339
12.	Milwaukee, Wis.	48.45	2.25	—	—	32.30	83.00	313
13.	San Francisco, Calif.	16.05	.75	—	—	10.70	27.50	107
14.	Nottingham, O. (May assess.)	7.35	—	—	—	4.90	12.25	252
15.	Newburg, Ohio	24.90	—	—	—	16.60	41.50	140
16.	So. Chicago, Ill.	13.35	—	—	—	8.90	22.25	89
17.	West Allis, Wis.	34.65	1.50	—	2.00	23.10	61.25	231
18.	Cleveland, Ohio	8.10	—	—	—	5.40	13.50	55
19.	Eveleth, Minn.	—	—	—	—	—	—	—
20.	Joliet, Ill.	35.85	3.75	—	—	23.90	63.50	239
21.	Cleveland, Ohio	11.55	—	—	—	7.70	19.25	76
22.	Bradley, Ill.	—	—	—	—	—	—	18
23.	Ely, Minn.	25.05	—	—	—	16.70	41.75	167
24.	La Salle, Ill.	9.00	—	—	—	6.00	15.00	60
25.	Cleveland, Ohio	—	—	—	—	—	—	555
26.	Pittsburgh, Pa.	16.20	—	—	.25	10.80	27.25	107
27.	North Braddock, Pa.	6.60	—	—	—	4.40	11.00	44
28.	Calumet, Mich.	9.90	—	—	—	6.60	16.50	66
29.	Broundale, Pa.	—	—	—	—	—	—	16
30.	Aurora, Ill.	—	—	—	—	—	—	13
31.	Gilbert, Minn.	9.15	—	—	—	6.10	15.25	61
32.	Euclid, Ohio	14.25	.75	—	—	9.50	24.50	74
33.	New Duluth, Minn.	4.35	—	—	—	2.90	7.25	29
34.	Soudan, Minn.	2.40	—	—	—	1.60	4.00	16
35.	Aurora, Minn.	2.10	—	—	—	1.40	3.50	14
36.	McKinley, Minn.	7.80	—	—	—	5.20	13.00	52
37.	Greaney, Minn.	3.15	—	—	—	2.10	5.25	21
38.	Chisholm, Minn.	—	—	—	—	—	—	121
39.	Biwabik, Minn.	4.80	—	—	—	3.20	8.00	32
40.	Lorain, Ohio	4.80	—	—	—	3.20	8.00	32
41.	Cleveland, Ohio	31.80	—	—	1.00	21.20	54.00	212
42.	Maple Hgts., Ohio	4.65	—	—	—	3.10	7.75	31
43.	Milwaukee, Wis.	13.80	—	—	—	9.20	23.00	92
44.	Valley, Wash.	—	—	—	—	—	—	7
45.	Portland, Ore.	3.75	—	—	—	2.50	6.25	25
46.	St. Louis, Mo.	3.45	—	—	—	2.30	5.75	23
47.	Garfield Hgts., Ohio	11.85	—	—	—	7.90	19.75	81
48.	Buhl, Minn.	3.15	—	—	—	2.10	5.25	24
49.	Noble, Ohio	3.90	—	—	—	2.60	6.50	26
50.	Cleveland, Ohio	6.75	—	—	—	4.50	11.25	46
51.	Kenmore, Ohio	3.15	.75	—	—	2.10	6.00	21
52.	Kitzville, Minn.	3.00	—	—	—	2.00	5.00	20
53.	Brooklyn, Ohio	3.00	1.50	—	—	2.00	6.50	20
54.	Warren, Ohio	3.00	—	—	—	2.00	5.00	20
55.	Girard, Ohio	1.80	9.00	—	—	1.20	12.00	12

Naročnina od nečlanice	\$584.85	\$25.50	\$4.25	\$3.50	\$389.90	\$1008.00	4775
Obresti od štirih Liberty bondov (\$4,000)						82.50	
Obresti na bančne vloge						75.97	

SKUPAJ \$1168.47

STROŠKI:

Za umrlo Fannie Sever, podr. št. 7 (roj. 3-12-1872, prist. 2-13-1927, umrla 5-19-1933)	\$100.00
Za umrlo Mary Laurič, podr. št. 25 (roj. 4-7-1891, prist. 12-18-1928, umrla 5-29-1933)	100.00
Za umrlo Mary Glinsek, podr. št. 25 (roj. 12-12-1880, prist. 2-9-1931, umrla 5-20-1933)	100.00
Za umrlo Jozefa Bucinell, podr. št. 7 (roj. 4-24-1859, prist. 2-13-1927, umrla 6-4-1933)	100.00
Za umrlo Katherine Muren, podr. št. 17 (roj. 8-5-1882, prist. 3-20-1928, umrla 6-11-1933)	100.00
Za umrlo Mary Jevnikar, podr. št. 26 (roj. 8-15-1877, prist. 12-19-1928, umrla 5-19-1933)	100.00
Tiskarna za junijovo Zarjo in adresar	261.89
Prevoz Zarje na poštni urad za šest mesecev	6.00
Federalni davek in taksa za izmenjavo čekov v juniju	.92
P. O. Deposit	40.00
Uradni prostor	10.00
Znamke	5.55
Delo pri pošiljanju Zarje	22.50
Uradna plača gl. blagajničarje za pol leta do 30. jun. 1933	25.00
Uradne plače za junij (gl. preds. \$25, tajnica-urednica \$100)	125.00

SKUPAJ \$1096.86

Balanca 31. maja 1933	\$31,867.83
Dohodki v juniju	1,168.47
Skupni dohodki	33,036.30
Stroški v juniju	1,096.86

PREOSTANEK V BLAGAJNI 30. JUNIJA 1933 \$31.939.44

Josephine Račič, gl. tajnica.

Podružnica št. 1, Sheboygan, Wis. — Naše članice so prišle do jako lepe ideje, da so si nabavile nekaj knjig za rabo članic. Ščasoma jih dobimo še več, ako boste pridno čitale. Prosim vas, da knjige prinesete na moj dom vsaki mesec 1. in 15. Katera ne prinese v 14. dneh knjige nazaj, plača 2 centa kazni.

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.
Christie Rupnik.

Podružnica št. 5, Indianapolis, Ind. — Pri naši podružnici je vedno kaj novega. Naša tajnica si je preskrbela pomočnico za svoj urad, in sicer prav zalo deklico, ki je sedaj šest tednov stara. Gotovo bo ugledna članica, kakor njena mamica, ko bo dorasla. Častitamo!

Zadnjo sejo je bila slaba udeležba; zgleda kakor da imajo samo uradnice dolžnost hoditi na seje. Pridite prav zagotovo na prihodnjo sejo. Sklenile smo, da priredimo piknik 13. avgusta. Članice, pridite vse in pripeljite svoje družine in prijatelje. Postregli vam bomo z vsem, kar si boste pozeleli.

Ker nisem letos še nič poročala v Zarji, poročam sedaj, da je naši predsednici A. Koren umrla mati januarja meseca, in 12. julija pa še oče. Pokopali so ju skupaj v en grob, na željo očetovo. Pač žalosten slučaj. Bodi jima lahka tujja zemlja. Sestri Štefi Pirkovič je umrl mož, ta mesec, in ji zapustil male otročiče. Naše globoko sožalje.

Zarja je do sedaj prihajala prepozno za našo sejo, upamo da se bo to izboljšalo v bodočnosti, za kar bomo veseli.

Vsem članicam najlepše pozdrave.

J. Barbarič, zapisnikarica.

Podr. št. 7, Forest City, Pa. — Na decemberski seji je bilo sklenjeno, da se seje vrše na domu naše predsednice. Od sedaj naprej se pa vrše seje na domu tajnice in to, kakor že vsem znano, prvi četrtek v mesecu ob sedmih zvečer.

Prošene ste, drage sestre in članice, da se tudi zanaprej tako ridno udeležujete mesečnih sej, kakor ste se jih do sedaj. Pri vsaki naši seji se prav prijetno zabavamo. Najprej izzrebamo mal dobitke. Zadnjo sejo sta dobili dobitke sestri Fannie Komin in sestra Zedar.

Dobili smo dve novi članici: Fannie Kavšek in Fannie Gerstel. Toda beležiti moramo tudi žalostne novice. Nemila smrt se je namreč oglasila in nam vzela dve članici-ustanovnici. Prva je odšla v boljše življenje Frances Saver, ki je bolehal nekaj let na revmatizmu. Zapušča dva sina in dve hčeri, ki sta obe članici naše podružnice.

Druga članica, ki je odšla po večno počilo, je bila Josephine Bucinel. Njena smrt je prišla tako nepričakovano, da je globoko presenetilo vse članice, ki nismo bile pripravljene na tak udarec. Pokojna sestra zapušča šest sinov in dve hčeri.

V imenu naše podružnice izrekam iskreno sožalje preostalim, pokojnicam pa naj sveti večna luč.

Lepo hvalo izrekam Fannie in Christini Komin, ki sta se zmislili in preskr-

beli, da smo sešile posteljno odejo in jo dale na žrebanje, kar nam je prineslo lepo vsoto, kar se je porabilo za pokritje stroškov naših delegatinj.

Dolžnost me veže, da se lepo zahvalim sestri Jeri Punter, ki je tako pridno prodajala tikete, zato je prihodnjo sejo predlagam za kraljico naše podružnice.

Sesterski pozdrav,

Anna Kameen, predsednica.

Podr. št. 14, Nottingham, Ohio. — Čas počitnic je tu. Kdo jih uživa? Oni, ki so jih zaslužili. Da, toda kdo jih zasluži bolj kot žena takozvanih nižjih slojev. Družinska mati, žena delavca, se muči in trudi od zore do mraka, toda počitnic ni zanjo.

Tudi jaz si želim počitnic ali ni jih, ker v prvi vrsti je kriva prosperiteta, v drugi pa moja sreča ker rojena sem bila brez nje. In ker ni počitnic, hočem kljub vsem težavam in neznosni vročini napisati par vrst za naše glasilo.

Čakam, gledam, čitam, kakor pravi narodni rek: za listom list obračam, upiram vanj oči; kako želja si polna, ah, "Zarja" naša ti!

Trije dopisi so bili priobčeni v teku pol leta in vendar je vsak mesec objavljeno, naj bi vsaka podružnica poslala vsaj en dopis mesečno v naše glasilo. Sklenjeno je bilo na seji, naj se pišejo dopisi, da se bo vedelo, da se zanimamo, toda zaman. Naša podružnica šteje preko dvesto članic. Mnogo jih je, ki znajo dobro povedati pri seji, toda zakaj ne pišejo? Ko čitam dopise drugih podružnic, pa mi vstajajo misli: koliko bolj ponesno bi bile, ako bi se tudi o nas tako lepo bralo.

Kakor sem že omenila, so bili priobčeni trije dopisi in sicer je enega napisala sestra Hrvatina, dva pa moja malenkost. To je moj tretji dopis letos in nič več jih ne bo, dokler se še katera druga pokaže, kaj ve.

Dovolj o tem. Pri polletni seji so bili prečitani računi. Udeležba je bila še dokaj povoljna, vendar pa nas ni bila ena četrtina. Sklenjeno je bilo, da se hočemo potruditi do večje blagajne, namreč do gotovega denarja. Saj v posojilnici imamo lepo vsoto, toda kaj pomaga, če pa ne moremo do nje. Zato je sestra Punčoh obljubila, da bo preskrbela knjigo "Roza Jelodvorska" in bomo priredile predstavo za šesto obletnico ustanovitve podružnice. Kdaj, kje in kako, bo vse urejeno na prihodnji seji. Prosi se torej vse članice, ki se razumejo na take prireditve, da ste gotovo navzoče na prihodnji seji, to je 1. avgusta.

Ah, pa mi je pravkar prišlo na misel, da bo ta številka najbrže prepozna za našo sejo. No, pa saj bo objavljeno tudi v drugih časopisih. Le toliko naj bo omenjeno, da boste vedeli tudi drugje, da se tudi pri nas gibljemo in pripravljamo boljše čase sebi in drugim.

Sesterski pozdrav celokupnemu članstvu.

Ivka.

Podr. št. 17, West Allis, Wis. — Na zadnjih dveh sejah ni bila udeležba ta-

ka, ko bi morala biti, vzrok je ta, ker list Zarja ne pride o pravem času, ker smo preložile seje čez poletje, na drugi ponedeljek v mesecu, a članice ne dobijo pravočasno poročila. Toraj upamo, da bo zanaprej bolje. Potolažile smo se, ker smo slišale na zadnji seji poročilo urednice Albine Novak, ker tudi ona želi, da bi Zarja prejemala takoj v začetku vsakega meseca, to je res potrebno in želimo tudi me.

Radi prevelike izgube in potrnosti svojega moža, nam je pustila predsedništvo Mrs. R. Bizjak, žal nam je vsem, ker jo res pogrešamo na naših sejah. Na nje-no mesto je bila izvoljena sosestra Mrs. M. Kastner. Častitam ji v imenu podružnice.

Na seji je bilo sklenjeno, da priredimo domačo zabavo 10. sept. pri sosestri Mrs. Kozmut. Vsem je gotovo znano, kako pripraven je ta prostor za take zabave, ker imele smo že lansko leto meseca maja enako zabavo ter napravile smo jako dobro, zato imamo korajžo, da zopet letos napravimo enako. Zabave pričakujemo zadoosti. Muzikanta bomo imele kar dva, plesalo se bo lahko kar naprej: ko bo eden nehal igrati, bo pa drugi začel, tako da se bomo lahko vsi zadoosti naplesali.

Članice bodo pa preskrbele, da bo vsega v izobilju za jesti in piti.

Zabavali se bomo lahko za 50c ves popoldan in večer.

Poročati moram žalostno novico, da nam je zbolela dobro vsem poznana naša agilna ossestra Mrs. Nellie Tratar; podati se je morala v bolnišnico. Upamo in želimo, da bi se skoraj zdrava vrnila nazaj, ker preveč jo pogrešamo na sejah in povsodi.

V bolnišnici se nahaja tudi sosestra Mrs. Bachay, želimo tudi njej, da bi skoraj okrevala ter prišla zdrava nazaj k svojim domačim.

Prihodnja seja se vrši v ponedeljek o pol osmih 14. avgusta. Prosim, pridite kolikor mogoče v velikem številu. Več nas je, več koristnega lahko ukrenemo v prid naše podružnice.

Mrs. Louise Bitanz, predsednica.

Podr. št. 23, Ely, Minn. — Tukaj je preminula zopet ena članica, Agnes Lollar. Bolehala je dalj časa. Pogreb je imela zelo lep. Darovale smo ji za sv. maše. Večna luč naj ji sveti, in naj v miru počiva. Družini izrekamo globoko sožalje.

Na seji 2. julija smo sklenile, da članice se ne bo več zalagalo iz blagajne kakor en mesec. Toraj ste prošene, katere dolgujete, da poravnate, ker tajnica težko hodi od hiše do hiše pobirati mesečnino. Imamo tudi par bolnih članic, upam da bodo kmalu zdrave.

Pozdrav,

tajnica.

Podr. št. 25, Cleveland, Ohio. — Ker je bila naša seja 10. julija precej dobro obiskana, nas uradnice prav veseli, da se zanimате. Le tako naprej, sestre! Če nas je več, lažje kaj koristnega ukrenemo v korist podružnic in vse zveze. Prebrani

so bili polletni računi. Kakor ste slišale, smo blagajno izčrpale, tako da vas ne bom mogla več zakladat. Na julijski seji je bilo sklenjeno, da ne smem za nobeno več založit, kot za dva meseca.

Prosim vas, sestre, da malo bolj redno plačujete. Saj če je težko plačat za en mesec, je za dva še težje in tri ali štiri pa še težje. Prosim tiste, ki veste, da ste zaostale z assessmentom, da pride te poravnat. Nekatere ste me prosile, naj počakam in ko vas opozorim, se pa nobena ne zmeni. Bodite odkrite in povejte vsaj po pravici. Nič se ni treba bat resnico govorit.

Naša podružnica je velika po članstvu, je pa tudi dosti povpraševanja, zakaj da smo posmrtnino tako razdelile, da je treba štiri leta čakati, predno se dobi 100 dolarjev. Drage sestre, nobena ne gre v društvo, da bi takoj umrla. Če se pa slučajno primeri smrt, ne bo pa tudi nič izgubila. Ako je eno leto pri zvezi, dobi že 35 dolarjev posmrtnine, plača pa samo \$3.00. Dalje dobi od podružnice en avtomobil in venec. Dalje je odpadla naklada za "Zarjo", kar zne se \$2.00 na leto.

Berite vsako številko, ker je vedno dosti podučljivega. Prosim tudi vse družabne članice, da se zglasite pri meni, ker sedaj boste plačevale deset centov za na gl. urad in pet centov v našo blagajno; skupaj 15 centov na mesec. Vabim vas tudi na prihodnjo sejo v avgustu, ker bomo imele več stvari za rešiti glede petletnice obstanka naše podružnice.

Pozdrav!

Tajnica.

Podr. št. 28, Calumet, Mich. — Z delom in sklepi konvencije naše organizacije se naša podružnica v splošnem strinja. Kakor kažejo poročila, so imele glavne uradnice mnogo dela in skrbi, za kar jim gre naše iskreno priznanje. Po pregledu splošnega stališča organizacije, se pač vidi, da so bile kos svoji nalogi v teh kritičnih časih.

Pri nas v splošnem ne napredujemo kaj prida. Vzrok je: slabi časi in okoliščine, v katerih se nahajamo. Dasi je ta nesrečna depresija zadela vso Ameriko, jo občutimo globlje tu na Calumetu, ker nismo bili vajeni takega neljubega gosta. Toda do sedaj še nismo izgubili poguma radi tega.

Naša podružnica šteje 62 članic. Bolezni in smrtnih slučajev še nismo imele prehudih, za kar hvala Bogu.

Ker bomo obhajali dne 13. avgusta zopet redno letno proslavo v Baragovi cerkvi na East Harbor, vabimo, da se nam pridruži vsaka sosestra, kateri bodo v to pripuščale okoliščine.

Mary Srebrnak.

Podr. št. 37, Greaney, Minn. — Zopet se oglašim v Zarji, da se iz srca zahvalim vsem sosestram in prijateljicam, za ljubeznjivo pozornost, katero ste mi izkazale, in za zabavni večer, ki ste mi ga priredile 18. junija, ko sem se vrnila iz bolnišnice, kjer sem bila 27 mesecev.

Najpristranejša hvala vam vsem skupaj za vse, kar ste žrtvovali za uspeh tega večera, in tudi za lepo darilo v denarju. Za vedno vas bom imela v lepem spominu. Upam, da se mi ne bo potreba

nikdar več vrniti v bolnišnico, in da bom sčasoma ozdravela.

Najlepše pozdrave vsem skupaj,

Marie Flake.

Podr. št. 43, Milwaukee, Wis. — Članicam naznanjam, da je bilo sklenjeno na zadnji seji, da priredimo card-party po septembski seji. Prošene ste, da pridete na prihodnjo sejo dne 13. avgusta, da se kaj več pomenimo glede te prireditve.

Prosi se posebno one članice, katere se bolj redko kedaj udeležite, da gotovo pridete, ali pa vsaj prinesite kak dobiček. Delujmo skupno, da bo čim lepši uspeh.

Teta štokljaja, se je oglasila pri naši sestri Marie Miller in ji pustila prav lepega fantka, da so ga vsi veseli. Škoda da ni deklica, ki bi bila lahko članica, ko bi dorasla.

Sestra J. Kramer, je prestala težko operacijo. V imenu podružnice želim, da bi se ji ljubo zdravje kmalu vrnilo in da bi bila zopet v naši sredi.

Pozdrav vsem članicam,

A. V.

Podr. št. 47, Cleveland, Ohio. — Na julijski seji se je razmotrivalo, da bi vse članice naše podružnice in njih družine napravile skupni izlet v prosto naravo. Ker pa je bila seja od strani članic premalo obiskana, se ni ukrenilo nič gotovega; preložilo se je za avgustovo sejo. Članice ste prošene, da se iste gotovo vse udeležite, ter se tako natančno pomenimo kam jo skupaj uberemo in se tako vsaj enkrat v letu v prosti naravi zabavamo, da se tako tudi ne zamerimo gospodu ohajčanu, ker če ga bomo imele kar zaprtega, bo gotovo protestiral.

Od zadnjega poročila je naše članice obiskala teta štokljaja; pri sestri J. Milavec je pustila zalega fantička, kateri že sedaj prav lepo vriska in dela celi družini veselje in zabavo. Iskrene častitke!

Sestri Dučić pa je pustila malo punčko, katere se je nebeškim krilatcem tako dopadla, da so jo po dvadnevem bivanju tega sveta z vso slavo popeljali v njih boljše prostore, da se veseli med njimi in prepeva nebeške pesmice.

Nekatere članice SZZ. so se od zadnje konvencije nekako bolj omrzile, ter si mislijo: "Ah, kar pustila bom, saj je tako vse skupaj nič!" Predno pa storite to, popreje desetkrat pomislite, kakšen korak boste napravile. Ni lepo, ko kaka članica SZZ. drugo odgovarja, da naj odstopi, kajti vsake Slovenke dolžnost je, da kolikor mogoče gleda na Zvezo, da je članica nje. S tem ne mislim članice naše podružnice, pač pa vse Slovenke po širni Ameriki in članice vse Zveze. Vsaka bi morala gledati, da bi pridobila kolikor mogoče novih, ne pa koliko jih bo odgovorila, da naj pušče SZZ.

Akoravno ni zavarovalnina že tako visoka in resnica je, da se povsod lahko zavarujemo, pa moramo poleg tega imeti v sebi toliko zavesti, da se nahajamo daleč proč od naše rodne grude ter nas potreba kliče, da se v tujini slovenske žene in dekleta zjedimo, organiziramo ter delamo z roko v roki v vseh ozirih. Ako bomo vlekli vsaka v svojo stran in nasprotovale ena drugi, ne bomo daleč prišle, ker tudi ne bo v ponos

in čast našemu narodu. Zavedajmo se, da smo Slovenke; imejmo vse ene in iste namene ter glejmo še v bodoče, da bo naša Zveza rasla in cvetela še bolj kot je do sedaj.

Ker je v mesecu juliju nastopil novi odbor (ako ravno je večina stari), mu v prvi vrsti častitam z željo, da bi vaše obilo delo, od katerega imate veliko odgovornost, bilo vedno uspešno v prid celega članstva. Ker je v posebnih uradih delo težavno, naj vam pomaga Bog, da bo boste z lahkoto opravljale.

Pozdrave vsem članicam vse organizacije, posebno pa delegatinjam tretje konvencije!

Helen Tomažič, tajnica št. 47.

Podr. št. 53, Brooklyn, Ohio. — Naša podružnica je obhajala prvo obletnico dne 25. junija. Pričakovale smo jo z veseljem, toda prišla je žalost med nas, kajti ravno en teden prej je umrla sestra Cecilija Potočar. Bila vestna žena in mati šestih otrok. Bog ji daj večni mir in pokoj. Težko nam je bilo dopovedati družini, da Zveza ne more plačati pogrebnih stroškov, ker ni bila članica polno leto.

Sedaj nas je 18 članic, in kot izgleda, bo več novih pristopilo prihodnji mesec. Kličem vam: iskreno dobro došle v našo S. Ž. Zvezo!

Pozdrav vsem podružnicam,

A. Jesenko, tajnica.

Podr. št. 54, Warren, Ohio. — Že dolgo časa ni bilo dopisa od naše podružnice. Kriva je najbrže vročina. Akoravno se ne sliši o nas v javnosti, so vendar naše članice zelo aktivne. Pohvaliti jih moram v prvi vrsti, ker se tako polnoštevilno udeležujejo seji.

Na zelo slovesen način smo proslavile Materinski dan. Uprizorile smo dve šaloigr in deklamacije v obeh jezikih. Izvrstno so se postavile tu rojene žene in dekleta, ker so tako lepo izgovarjale slovenščino. Pa tudi naša blagajna si je znatno pomagala.

Sporočiti moram žalostno novico, da je naša sestra Jospina Lunder že dva meseca bolna. Upamo in želimo, da skoro okreva.

Zaročila se je mlada naša sestra Miss Matilda Grizetich s John Žagarjem, doma iz bližnje naselbine Farrell, Pa. Mladi nevesti želi vsa podružnica vse najboljše v zakonskem stanu. Naj jo božja roka pelje skozi življenja trnjevo pot.

Kot vse ostale delegatinje 3. redne konvencije, sem tudi jaz odnesla najlepše vtise iz naše metropole. Clevelandske podružnice zaslužijo vso zahvalo in priznanje za njih trud in požrtvovalnost, posebno pa še pripravljajni odbor in njega načelnica Mrs. Albina Novak. Srečne so članice, ki imajo tak moč v svoji sredi. Videlo se je, da jih vodi večja roka. Sestri Novak gre tudi moja osebna zahvala za uslugo, ko je z menoj delila svojo sobo in posteljo. Najlepša hvala Mrs. Batich za postrežbo, kjer smo imele sobo. Hvala tudi podpredsednici Bari Kramar in novi podpredsednici Louise Milavec, kjer smo se zabavale v rano jutro. Kdor se nahaja v družbi Mrs. Kramar, temu gotovo ni dolg čas.

Najlepša hvala Mrs. Frank, ki nas je vozila omenjeni večer in tudi v četrtek, ko smo si ogledovale Cleveland. Če bi hotela imenovati vse osebe, ki so nam delegatinjam storile uslugo na en ali drugi način, bi vzelo preveč prostora, zato rej kličem vsem skupaj: hvala!

Dosti sem čitala slavospevov, predno

mi je bila čast spoznati našo ljubljeno predsednico Mrs. Marie Prislund. Resnica je, da vso hvalo zasluži, ker le ona je zmožna biti mati in vodnica naši dični zvezi. Hvaležne ji moramo biti za njeno potrpežljivost, delo in požrtvovalnost. Naj jo ljubi Bog ohrani še na mnoga leta!

Zahvalo zasluži tudi naša tajnica Mrs. Račič za vzorno delo, ki ga vrši za našo zvezo, enako ves gl. odbor. Da se dopis preveč ne zavleče, naj končam ter iskreno pozdravljam vse gl. uradnice in delegatinje konvencije ter vse članice Slovenske ženske zveze.

Rosie Racher, predsednica št. 54.

Skupne podružnice S. Ž. Z. se zahvaljujejo.

Cleveland, O. — Konvencija Slovenske ženske zveze je minila. Večerne prireditve so bile uspešne in prav dobro uprizorjene. Ker smo dobile od več strani brezplačne godbenike, pevce in pevke, igralce in drugo, si štejemo v našo veliko dolžnost, da se jim na tem mestu najiskrenejše zahvaljujemo. V prvi vrsti gre najlepša zahvala Dr. Wm. J. Lausche orkestru ter priljubljeni pevki Mrs. Josephine Lausche-Welf ter njenemu bratu Charles Lausche, ki je pel lepe pesmice z ostalimi tremi mladimi gospodi. Da je bila godba in petje posetnikom jako ljubo, nam je pričal velik aplavz. Zahvalimo se tudi sodniku g. Frank J. Lauschetu za vso njegovo prijaznost in naklonjenost, katero nam je izkazal.

Iskrena zahvala Rev. Vitus Hribarju za tako lepe in jedrnatе ter v srce segajoče besede, katere nam je podal o priliki otvoritve konvencije. Isto zahvalo naj sprejmejo vsi zastopniki in zastopnice sledečih organizacij: Ga. Mary Hochevar od KSKJ, g. Anton Terbovec od JSKJ, gā. Julija Brezovar od SDZ, Mrs. Mayme Hippler od Woodmen Circle organizacije, ter Mrs. Bernice Pyke, ki je zastopala mesto Cleveland in še vsem drugim ostalim, ki so v tako lepih in pomembnih besedah pozdravili gl. uradnice in delegatinje Slovenske ženske zveze. Nastopila so dekleta od št. 50, katerim naj se da na tem mestu največje priznanje za njih delo. Vemo, da so morale žrtvovati mnogo časa, predno so se do celega izvežbale za tako lepe nastope.

Dne 22. maja je bil za Zvezo pomemben dan "Zvezin dan" in sicer spomin umrlih članic SŽZ. Ta večerna prireditev je napravila jako lep utis na delegatinje, posebno na zunanje. Da je bil oder v to odgovarjajoč na poseben način lepo napravljen, se imamo zahvaliti dobro poznanemu rojaku g. Matt Grdini. Vzelo mu je ves popoldan, da ga je tako mojstrsko opravil. Ker je vse to napravil brezplačno, zasluži še posebno, da se mu javno zahvalimo in damo priznanje, kakor tudi za aranžiranje vsega programa. Hvala dekletom od podr. št. 10 za sodelovanje pri Spominu mrtvih in Mr. M. Rakarju za petje.

In kdo ni bil vesel, ko je zagledal ljubke malčke v osebah Jacqueline Perme in Mary Vidmar, ki sta peli, da ju je občinstvo vedno in vedno

z ogromnim aplavzom vabilo nazaj na oder. Mrs. Perme ju je spremljala na klavir, katera jima je tudi menda drugače učiteljicam, da ju za nastop tako lepo nauči, za kar zasluži, da se ji da vse priznanje. Odbor se vsem skupaj prav lepo zahvali, ker so se z veseljem odzvale sedaj že drugemu našemu vabilu.

Hvala tudi naši pevki Mrs. Mitzi Grdina, ki je ta večer prepevala lepe slovenske pesmice in nekaj iz opere.

Dne 23. maja je bil prirejen banket v počast delegatinjam. Da je bila večerja tako okusno napravljena, se imamo pač zahvaliti našim kuharicam, kakor tudi dekletom, katera so skrbela, da so bili povabljeni lepo in zadovoljivo postreženi.

Da je bil večer lepši in veselejši, zato so nam skrbele izvrstne pevke Molly Kozely in Agnes Žagar, ki jo je na klavir spremljal g. Jos. Kogoj. Hvala vsem za njih naklonjenost. Hvala našim malim deklicam, katere so bile vse v narodnih nošah ter so prav ljubeznivo plesale, pele in deklamirale ter gostom izročile lepe vrtnice. Prav lepa hvala fantom in dekletom, kateri so podali starokrajski ples v narodnih nošah ter očitno goste zelo zadovoljili. Če pomislimo, da so bili ti fantje in dekleta vsi tu rojeni, smemo biti še toliko bolj ponosni nanje. Najlepša hvala Mrs. Perpar od podr. št. 25 in dekletom od podr. št. 50.

Ne bom omenjala poimensko goste, ter se vsem skupaj prav iskreno zahvaljujem, ki so se našemu povabilu odzvali. Nadalje se še posebno zahvaljujemo vsem govornikom, ki so podali zanimive in v srce segajoče govore v korist SŽZ. in narodu, malo pa tudi za zabavo.

Bodi izrečena tudi najiskrenejša hvala igralcem in pevcem društva Adrija in Ilirija, za tako lepo uprizorjeno igro "Rodoljub iz Amerike". Vaše delo, katero vemo, ni bilo brez truda, znamo upoštevati, kakor tudi trud vaših voditeljev, Rev. Milan Slajeta in Mr. M. Rakarja, ki sta gledala na to, da je bilo vse perfektno izpeljano. Zato jima odbor izreka še posebno zahvalo.

Hvala tudi načelnici programov, Mrs. Albini Novak, katera je imela prve tri večere vse programe v rokah ter je vse jako povoljno izpeljala, kot vedno.

Kaj pa v četrtek 25. maja. Ob devetih se je zbralo polno lepih avtomobilov pred Slovenskim domom ter so delegatinje popeljali v cerkev sv. Vida. Potem so pa ves dan vozili delegatinje po mestu Clevelandu. Popeljali so jih tudi v Providence Heights, kjer se je delegatinjam jako dopadlo. Mislile so, da so prišle v rojstno domovino. Avtomobile so nam brezplačno naklonili, kakor tudi šoferje: A. Grdina, August Svetek, Joseph Žele, Frank Zakrajšek, Mrs. Rozi Frank iz Parkhurst Drive in Mrs. M. Urbas iz Collinwooda in Mr. Jančič iz 160. ceste. Zadnjima se še posebno zahvaljujemo, ker sta bili tako naklonjeni, kajti Mrs. Frank je vozila še na 26. maja gl. uradnice, kamor so hotele iti. Mrs. Urbas jih je šla pa na kolodvor čakati, ko so prišle v Cleveland, ter jih potem tudi tje odpeljala.

Hvala tudi Slovenskemu domu za vso izkazano naklonjenost ves čas konvencije. Hvala vsem trgovcem za oglase v spominskem programu in tudi organizacijam in podružnicam.

Nikakor ne smemo prezreti urednikov Ameriške Domovine, ki so skozi pol leta priobčevali naše obširne dopise ter ž njimi delali reklamo. Poleg tega so pa tudi sami večkrat priobčili kak spodbudljiv članek, kar je bilo še v večji uspeh naših prireditelj. Uverjene smo, da smo radi tega prišle do večjega uspeha, nego smo se same nadejale.

Ostalim rojakom širom Amerike pa to podjetje toplo priporočamo ter jim svetujemo, da se naroče na list Ameriško Domovino ter v tem listu oglašajo, ker gotovo je, da bo uspeh boljši. To vam zatrjujemo iz lastnih izkušenj.

Končno hvala še enkrat vsem in za vse, kakor tudi vsem posetnikom, ki so nas posetili ob večernih prireditvah.

Odbor mi je bil naročil, naj priobčim to zahvalo že prej, kar mi pa vsled obilnega drugega dela ni bilo mogoče, zato prosim, da se mi oprusti. Pozdrav! Za konvenčni pripravljalni odbor:

Helen Tomažič.

Dve mladi pevki.

JACQUELINE PERME,
ALICE MARIE VIDMAR.

Na sliki vidite dve mladi pevki iz Clevelanda, ki sta nastopile v Slovenskem Domu, ob priliki tretje konvencije S. Ž. Z., ki sta se vsem delegatinjam zelo priljubile z njihovim ljubkim nastopom.

Jacqueline Perme, (fantek) je hčerka Mr. in Mrs. John Perme, stanujoča na 944 E. 222nd St. Stara je šest in pol let, in v šolo bo začela hoditi letošnjo jesen; pravi, da bi rada postala šolska sestra.

Alice Marie Vidmar (deklica), je hčerka Mrs. Mary Vidmar. Njen oče je umrl pred dvema letoma. Stanujeta s bratcem Frankom pri stari materi in starem očetu Mr. in Mrs. Cervan na 18705 Kildeer Ave. Stara je šest let in devet mesecev; zdaj pohaja v drugi razred v farri šoli sv. Kristine. Tudi ona želi postati šolska sestra.

Pojeta v dujetu ali solo, in imata močan in ljubek glas. V nočast delegatinjam, sta peli sledeče pesmice: "Šuštar",

"Ljubca moja", "Moja dekle je še mlada", "Kukavica", "Vandrovec", "Trije kovači", in angleško "Show me the way to go home". Vse te pesmice sta jih naučili njih mamice; na klavir jih spremlja Mrs. Perme.

Matere so članice Slov. Ž. Zveze, in sicer pri podružnicah v Nottinghamu. Najlerč častitke materam in deklicam, ki so v ponos svojim družinam. Vsaka delegatinja je gotovo odnesla lepe spomine o njihovem nastopu.

GLAVNE URADNICE IN DELEGATINJE TRETJE REDNE KONVENCIJE SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
 Vršeč 22., — 24. maja 1933, v Cleveland, Ohio.

Spodaj sedeče, od leve na desno: Gl. uradnice Frances Ponikvar, Mary Daroves, Anna Trdan, Bara Kramer, Marie Prisland, Josephine Račič, Anna Motz, Josephine Erjavec, Mary Urbas, delegatinja Mary Lušin.

V drugi vrsti, od leve na desno: Gl. uradnica Angela Begg, delegatinja Theresa Glavič, gl. uradnice Helen Yurchich, Josephine Schlossar, Mary Otoničar, Mary Kopač, Albina Novak, Louise Milavec, Mary Tomažin, Mary Besal, delegatinje Angela Jaklich, Anna Kameen.

V tretji vrsti, od leve na desno: Delegatinje Frances Štupica, Anna Skolar, Frances Brešak, Cecilia Brodnik, Antonia Tanko, Apolonia Kic, Louise Stariha, Frances Rupert, Mary Ribich, Theresa Caiser.

Gornja vrsta, od leve na desno: Delegatinje Frances Žagar, Rose Racher, Clara Foys, Alice Železnik, gl. uradnica Jennie Gerbeck, delegatinje Frances Kosten, Frances Blatnik, Agnes Skedel, Nellie Tratar, Helen Tomažic.

Trije rodov

Spisal Engelbert Gangl

(Dalje)

Tudi Fricetu je potopilo to razburljivo, pestro življenje spomine na mlado ženo. Zbudila se je v njem stara vojaška nprav; lahkoživo, svobodno mu je potekal čas. Zvečer so se shajali tovariši; pili so dobro, ognjeno vino, ki budi pesmi, odganja zaspanost, vnema srca, navdaja oficirja z drznimi mislimi, z zavestjo, da je človek s svojimi posebnimi pravici, ki jih nimajo drugi, civilni ljudje!

Zrahljale so se vezi ljubezni. Jelka je bila razabljena.

Po končanih vajah so se vojaški oddelki vračali vsak v svojo garnizijo. Frice se je vrnil v Zagreb. Bližal se je mestu in tedaj se je zopet spomnil Jelke, ki ga hrepeneče čaka doma. Sprejela ga je z odkritosrčnim veseljem.

"Tako pusto in dolgočasno je bilo, ko te ni bilo toliko časa, Frice!"

Tesno se ga je oklenila in mu drhtela na prsih.

"Vedno je bil oče pri meni ali sem pa bila jaz pri njem, a brez tebe ni več veselja zame, nihče te ne more nadomestiti," mu je govorila. "In zdaj bo zopet tako lepo, ko boš pri meni."

Čisto se je privila k njemu in mu nekaj pošepetala na uho. Glavo mu je potem naslonila na ramo in je trepetala od vselega pričakovanja.

Zvečer je moral Frice z doma.

"Domenili smo se s tovariši, da se snidemo nočoj na skupni večerji," je govoril, "kar je rezervnih častnikov, ti odidejo jutri, mnogo naših gre na dopust. Pred razhodom se moramo še enkrat sniti."

Frice je bil med onimi, ki so najbolj zabavali družbo. Nobena misel ga ni motila, da bi ne bil vesel.

"Glejte, saj je vendar še ostal stari, dobrovoljni Frice!" so si govorili tovariši.

Noč se je nagnila že daleč čez polnoč, ni bilo več dolgo do jutra, ko se je Frice vračal domov. Sablja mu je rožljala in odskakovala po tlaku, da je odmevalo daleč okrog, ker je bilo še vse mesto v spanju. Ko je vstopil, je gorela v stanovanju luč. Jelka je slonela pri mizi. Sprejela ga je z objokanimi očmi.

"Zakaj ne spiš?" jo je vprašal.

"Ne morem spati. Vsa sem bila v skrbeh zate! Ko si bil na vajah, mi ni bilo ponoči tako hudo. A zdaj, ko si doma, mi je tako težko, ko te ni tako dolgo," je tožila žena.

"Pa kaj hočeš od mene? Ali naj se zmeraj držim tvojega krila kakor otrok?"

Frice je preveč pil, zato ni mnogo mislil na besede.

"Tistega ne! Ali mislila sem si, kako si živel šele na vajah, ko si bil daleč od mene, ako že tukaj tako lahko prebiješ vso noč, ne da bi mislil na dom."

"Kakršen je človek sam, take si misli tudi druge ljudi," je brez premisleka rekel Frice.

"Kaj hočeš reči s tem? Da bi bila tudi jaz taka, da zanemarjam dom in si iščem zabave drugod?"

Frice ni več vedel, kaj je rekel prej.

"Tako si mislim, da se moraš tudi temu privaditi. Jaz vendar ne morem trpeti, da bi se mi tovariši posmehovali in me zbadali z opazkami, da sem popolnoma v tvoji oblasti in da se še okreniti ne smem brez tvojega dovoljenja! To napačno misel jim moram enkrat za vselej izbiti! Tudi tebi moram pokazati, da sem jaz gospodar in da ti nisem prodal svobodne volje! Zato pojdem z doma tudi nočoj, ako se mi bo hotelo."

"A jaz te pustim in grem domov k očetul!"

"Zdaj pa pojdi spat, da bo mir in da bom tudi jaz lahko spal!"

Frice se je razpravil in legel v posteljo.

Drugi dan se je zbudil pozno, in glava ga je bolela. Toliko je vedel, da je prišel pozno domov, da ga je Jelka čakala in da se je razgovarjal z njo. A pomnil ni več, kaj je govoril. Preveč je pil sinoči.

Jelka je bila bleda in žalostna. Nič ni govorila.

"Kaj ti je, da si taka?" jo je vprašal Frice. Plašno mu je bilo; slutil je, da ni nekaj bilo prav. "No, kaj ti je?" jo je vprašal še enkrat.

"Nič mi ni! Kaj bi mi tudi bilo, ko si bil zmeraj tako ljubezniv!" je vendar izpregovorila.

"Potem je dobro, če sem bil ljubezniv! A ti misliš najbrže drugače kakor govoriš."

"Da! Očital si mi, da zanemarjam dom in da si iščem zabave drugod. Potem si dejal, da mi moraš dokazati, kdo je gospodar v hiši —"

"Neumnost! To se ni zgodilo namenoma, samo tako — no, ker je bilo sinoči preveč veselo. . ." se je izgovarjal Frice, "a enkrat ni nobenkrat!"

"Enkrat ni nobenkrat," je ponovila Jelka, "zakaj si pa rekel, da pojdeš zopet nočoj! Samo da te ne bodo zbadali tovariši, da se brez mojega dovoljenja še okreniti ne smeš. Seveda, tovariši so ti več nego jaz, žena!"

Frice ni vedel odgovora. Opravil se je in odšel v vojašnico. Dasi ni imel nobenega opravka tam, je vendar odšel z doma. Neprijetno mu je bilo. Bal se je, da bi mu žena še kaj drugega ne povedala, kar ji je morda izblebetal v omotici. Moral je na zrak, da se mu razvedri glava.

* * *

Dogodilo se je večkrat, da je odhajal Frice zvečer v družbo. Zlasti v začetku meseca, ko je bilo denarja v žepu. Kadar je začel denar pohajati, je ostajal mož doma, se dobrikal ženi, bil ljuden in prijazen, da popravi, kar je zagrešil. Tožil je tudi, da imajo častniki premalo plače, da ne morejo niti sami izhajati z njo. Tako je govoril zategadelj da bi omehčal Jelko in izvabil iz nje kaj denarja. A skrbno je hranila žena svoje knjižice, in nič ni bilo dobiti iz njenih rok.

"Svojo plačo imaš sam zase, to ti je menda dovolj pribojška, ko ti ni treba nič skrbeti za domače potrebe. Svojega denarja ne smem načenjati, ker človek ne ve, kaj pride."

Tako je umevala očetov nauk o brambi svoje veljave in o umirjeni odločnosti.

Nastala je napetost med njo in možem. Bolelo je Jelko v srcu, a prikrivala je bol, da bi je ne videl oče. Bala se je, da bi Frice zopet ne začel igrati.

Povila je otroka, hčerko Nadino.

Zdaj se mož in žena zopet zblížala. Otrok, majhen in droban, je izravnal nasprotje med očetom in materjo.

Jelka je oslabela in je morala na zdravnikov svet izpremeniti zrak. Frice si je izposloval dvamesečni dopust in se je preselil z ženo in otrokom domov v očetov grad.

Tu je Jelki jako prijalo. Lica so se ji zopet začela rdečiti, šibkost je izginjala. Dovolj je bilo prilike za gibanje pod milim nebom; vabili so jo travniki in gozdovi, trtje in polje. Najprijaznejše se ji je zdelo na domačem vrtu pod smrekami, med cvetočimi grmi!

Staremu Zaviniščaku se je zdelo, da se je vse okrog gradu polepšalo, pomladilo, izpremenilo tako kakor je bilo svoje dni, ko je še živel gospodinja. Bilo je zopet, kakor da se je vrnila Lenka. In pa kako prijazna je bila sneha. Lepo se ga je oklenila za roko, in z njo je moral hoditi po vrtnih stezah, z njo je moral hoditi povsod, koder je hodila ona, ji razkazovati, pripovedovati vse, česar ni vedela in umela. Kdaj je videla v Zagrebu, kako se obdeluje polje, kako se ravna trtje? In koliko življenja, koliko tajnosti in lepote je tam, kjer ustvarjajo čudotvorne prirodne sile! Jelka je bila vsa srečna in okrepcana. Vsako jutro je natrgala na vrtu cvetja in ga nesla na grob Fricetovi materi. Hvaležno jo je gledal stari Zaviniščak; ljubil jo je kakor bi ne mogel bolj lastne hčere.

In pa vnukinja, prelepa Nadina, kako se je razvijala v zdravem zraku. Že je iztezala ročice in se nasmihala vsakomur, kdor se je nagnil nad njeno zibelko. Vse okrog nje je bilo lepo in vabljivo. V grad, ki je bil videt zaklet in pozabljen, se je vrnilo novo življenje. Tiho je bilo, srce je čutilo njegovo blago sladkost, zato je bilo toliko lepše.

Hitro se je raznesel glas o dobroti in plemenitosti mlade grajske gospe. Ubogi ljudje so prihajali k nji; tolažila jih je in jim lajšala trpljenje.

"Pa saj tudi lahko," so govorili ljudje.

"Bogata je," so sodili.

V Zavinkovcih so se zbirali nedeljski misleci, kmetiški modrijani. Nabralo se je za razpravljanje dovolj snovi.

"Kdo bi si mislil, da se tako izpremene razmere? To je kakor po dolgih, dolgih slabih letinah zopet ena sadov bogata, vesela jesen!" je govoril star očanec.

"Svet je kakor njiva, ki jo je prerastel osat in plevel. Sama žalost, kamorkoli ti pogleda oko. A izmed osata in plevela prikljuje vendarle tuintam zdravo in plodovito zrno. Toliko lepša je njegova rast, ker je vse daleč naokrog žalostno in puščobno. In tako je tudi z mlado grajsko gospo. A kaj pomaga! Plevel in osat ženeta bahato rast, hitita kvišku, pijeta iz zemlje zdrave sokove, in rast klenega zrna se duši, peša, usiha in usahne. Tako vam povem, možje, tudi mlada grajska gospa mora usahniti, ker je vse okolo nje dušeče, umorno. Stari grajski zidovi hranijo toliko temnega v sebi, da mora v tistem zraku oveneti vsaka dobra in koristna rastlina!" je pripovedoval drug možak.

"A vendar se dogajajo stvari, ki bi človek sodil o njih, da se ne bodo nikoli. Kdo je kdaj mislil, da bo stari Zaviniščak nosil smehljajoče se lice? Tako je bil že oduren in mračen, da ni bilo čuti od njega prijazne besede. A zdaj taka izprememba! Mislim, da je to dobro znamenje!" je ugibal tretji izmed družbe.

"Tudi nebo se razvedri. Oblaki, ki se zbirajo za gorami, hipoma priplavajo nanje, vse je zopet črno. Strela si išče poti iz dalje v daljo. Nenadoma pride. Človek se še ne zave, in kar hipoma je vse drugače."

"Ničesar ne moremo trditi: zdaj je tako in tako ostane, ali pa: jutri bo drugače. Zato že poskrbi nekdo, ki ima več moči, neko je ima ves svet in vsa gospoda skupaj. Glej, če greš v Gorjance po drv, najprej pregledaš voz, prepišeš oči in oje in ročice, če je vse dobro in zdravo. Vse je dobro in zdravo! Alo, le pojdimo! Nalagaš, nalagaš, naložiš — hi! — zdaj-le pojdimo proti domu! Kolo zaškriplje, os poče, se prelomi kakor šibica — a ti se praskaš za ušesom, češ, kaj bo? — Glej, in tako je tudi z nami. Vse je lepo in pripravljeno da ne more izpodleteti. A na rame navali peza, življenje pritisne, in ko hočeš naprej — hrk! — noga ti klecne v kolenu, padeš pod pezo, pod nevidno močjo. Tako vam povem, možje, mlado gospo potare ta skrita peza grajskih zidov!"

Tako so modrovali možje, a Jelka je mislila drugače.

Bilo ji je lepo in dobro. Friceta ni izvajljala z doma nobena družba. Oče in žena in hči so mu bili vse veselje, vsa družina.

Zato se je Jelka bala povratka v Zagreb, ker je poznala moževe slabosti. Najrajša bi ostala tu.

"Kar pri meni ostani," jo je prosil stari Zaviniščak.

"Rada bi ostala, a dolžnost me kliče z možem," je odgovorila.

Dopust je potekel, in Frice je moral nazaj. Tudi žena in Nadina sta odšli z njim.

XXI.

"Na kmetih človek otrpne in podivja," si je mislil Frice, ko je stopal po zagrebških ulicah. "Tu mi zopet svobodno diha prsi. Ko bi ostal tamkaj še dlje časa, bi se sam pokmetil, in morda bi mi ugasnila želja po mestnem življenju. Pa saj tako se tudi zgodi slejaliprej. Zato pa treba živeti dokler imam priliko."

Življenje je zato, da ga človek uživa. Drugega pomena nima. To kratko dobo, ki jo človek živi na zemlji, mora iskoriščati sebi v prid. Sam je sebi prvi in zadnji. Tisti, ki pridejo za njim, naj si pomagajo, kakor jim kaže bolje, da izrabijo to kratko ped časa. Ni moževa naloga, da bi čepel doma za pečjo in pestoval otroka. Ljubezen čuti do njega, a te ljubezni ne more kazati s tako mehko, s takim potročenjem, kakor to lahko stori žena. Mož čuti to ljubezen, jo skriva v srcu kar nekaj tajnega in svetega, in zato je njegova ljubezen morala biti globočja in iskrenjša nego materina, ki se izpričuje z ljubkovanjem in božanjem, ki je torej bolj zunanj, zato površnejša, plitvejša. Mož stori svojo dolžnost, in s temi je opravljeno njegovo delo. Čiste roke mora imeti oficir, je dejal njegov polkovnik. Njegove roke so čiste. Samo enkrat jih je nekoliko omadeževal, s tujim denarjem in ponarejenim pismom se je zagrešil proti svoji oficirski časti. In to je bilo tako malenkostno in tako potrebno, da je bila le dolžnost, nasproti lastni časti, da se je poslužil tega neznatnega prestopka. Od tedaj je minilo toliko časa, da je že vse pozabljeno, kakor bi se nikoli ne zgodilo. Zdaj stoji pred njim življenje, a on ga ne sme samo

gledati, temveč tudi uživati ga mora. Sedanost mora izrabiti, ker pride bodočnost s svojimi zahtevami, ki ga odtrga od vesele družbe in vrže v samoto, na očetovo mesto.

Tako je umeval Frice nalogo življenja, in to mu je prišlo. Zopet je bil na glasu veselega, ponosnega častnika, ki so mu dostojanstvo in pravice stanu več nego vse drugo.

Jelka je trpela in se privadila.

Ni pogrešala nobene družbe, ker je imela vso svojo srečo vedno pred očmi. Nadina je bila, ki ji je sladila življenje.

Njen boter, stari oče Mihajlovič, je naložil za Nadino takoj ob rojstvu v hranilnico precej denarja. Knjižico je izročil Fricetu. Povedati mu je hotel s tem, kako naj ravna s svojimi preostanki. Tega pa Frice ni hotel razumeti. Kadar mu je zmanjkalo denarja, ga je vzel na Nadino knjižico. In tako ni bilo treba niti proti koncu meseca ostajati doma.

Radovedno se je izpraševala Jelka, odkod dobiva Frice denar.

Zazdelo se ji je, in ustrašila se je te misli.

In kar naravnost je rekla možu: "Nadinin denar zapravljaj!"

Presenečeno jo je pogledal Frice.

"Kako to veš?" jo je vprašal.

"Natanko vem. In sram te bodi!"

In bilo ga je sram. A hotel se je opravičiti.

"Od tebe ni dobiti krajcarja," je dejal, "in človek rabi, ker so izdatki vedno večji nego dohodki. Potem pa ta malenkost. Nadina bo imela dovolj, saj vendar zanjo hrani svoj denar. In čigava bo dedščina po mojem očetu, ako ne njena? Pusti mi vendar malo življenja. Saj potem, ko se postaram, bo konec, takrat bom vedno doma, da me boš še podila iz hiše."

"Lep oče si, to moram priznati."

"Najprej sem oficir, potem pride šele drugo. Živeti moram svojemu stanu primerno. In nikakor ne morem dopustiti, da bi me pomilovalno gledali ljudje in majali z glavo."

Po odhodu Friceta, Jelke in Nadine je bilo v Zaviniščakovem gradu pusto in dolgočasno. Vse je bilo prazno kakor po pogrebu. Stari Zaviniščak ni imel nobenega veselja. Hodil je okrog in je iskal razvedrila. Dobil ga ni nikjer. Vse je bilo prazno kakor po Lenkinem pogrebu.

Prehladil se je in je začel bolehati. Nikamor ni smel in mogel iz gradu. Žalostno mu je bilo, da bi najrajši umrl. Saj je že čas, da pride konec. Dolgo je bilo življenje, skrbi, težav, bridkosti polno, zdaj naj pride počite. Ureidl je vse, da bi ne bilo nič zmešnjav, ako res pride smrt. Ako pa ozdravi, je sklenil, da pregovori sina, naj pride z rodovino domov, ker je njemu, očetu, dovolj vsega. Zastavi naj Friceta, kjer je nehal oče. Tako je prebil vso zimo v sobah.

Pomladno solnce ga je pregrela in mu vrnilo, okrepilo zdravje. Nič ni bilo hudega, bil je samo hud prehlad. Ko se je čutil dovolj trdnega, je odpotoval k sinu, da se dome-nita.

"Ponujat sem ti prišel to, kar je tvojega," mu je rekel.

"Kako mislite to?" ga je vprašal Frice.

"Jaz imam dela in skrbi dovolj," je dejal oče. "Odločil sem se, da ti predam posestvo in grad, ako hočeš domov."

Frice si je mislil: "Nisem živel zaman, zdaj bo konec."

Jelka je bila vesela očetovih besed. Spomnila se je lepih dni, ki jih je preživela po bolezni v gradu, in zopet si je zaželela tistih časov.

"Seveda, Frice!" je rekla, "zahvali Boga in očeta. Zdaj se lahko rešiš vsake odvisnosti."

"Kakšne odvisnosti?" jo je vprašal.

"Vsaka služba je odvisnost, nikoli ni človek svoboden. Toda doma boš popolnoma sam svoj gospod. Kadar se ti bo zljubilo, pojdeš lahko v Zagreb ali v Ljubljano ali kam drugam, saj je treba vsakemu tudi razvedrila. A sam svoj gospod boš, popolnoma neodvisen. In to je glavno."

Frice je vedel, da pride do tega, a zdaj, ko je prišlo, je dospelo tako naglo, da se ni mogel takoj odločiti.

Stalnost vojaške stalnosti je nestalnost. Pride glas povelja: "Napravi se, odidi!"

Vojak se mora napraviti in oditi. Nič ni izpraševanja: "Zakaj, čemu? Ali je res?"

Proti vojaškemu povelju ni ugovora.

In tako je prišlo v Zagreb k Fricetovemu eskadronu povelje, da mora biti do tega dne pripravljen na odhod. Odkazali so mu novo garnizijo tam daleč v Galiciji.

Nihče ni izpraševal: "Zakaj, čemu?"

Častniki in moštvo so se vdali in se začeli pripravljati na odhod.

Kaj naj stori Frice? Ali naj tudi vzame ženo in otroka in gre daleč tam v neznane kraje, v tuje razmere? Ali mu je treba?

Žena ga je prosila in mu dopovedala, da mu je slučaj sam namignil, naj sprejme očetovo ponudbo. Koliko njegovih tovarišev bi bilo srečnih, da so v njegovem položaju.

Frice sam ni imel dovolj odločnosti. Stopil je k svojemu polkovniku in ga vprašal, kaj bi storil on na njegovem mestu.

"Jaz, gospod nadporočnik? Da vam povem odkritosrčno: sprejel bi očetovo ponudbo in nam, ki odhajamo, želel srečno pot. Kakor mi kažejo razmere, vam tudi ne bo nič drugega storiti. Po naravnih zakonih boste gotovo dlje živeli nego oče. Torej boste morali pozneje na dom. Ali ga hočete mar prodati ali dati v najem?"

Frice se je odpovedal službi. Odločil se je, da ostane še do prihodnje pomladi v Zagrebu, potem pa da se preseli v Metliko. Polkovnik mu je za slovo izposloval dostojanstvo ritm mojstra.

Frice je preživel veselo noč, ko se je poslavljaj od tovarišev in ko os se ti pred odhodom v novo garnizijo poslavljaj od njega in od Zagreba.

Kar je bilo starejših častnikov, so blagrovali Friceta, da mu ni treba na daljno pot, da se mu ponuja mirno, stalno, bbrezskrbno življenje v domačem kraju. Mladi oficirji so bili veseli preselitve: novi kraji — novo življenje, veselo, izpremembe polno. Saj to je mikavnost mladega oficirskega življenja, da ni navezano na eno ped zemlje, da je ves svet njegov, da je povsod doma.

Ko so se naravnali k odhodu, je prijezdil v vojašnico tudi Frice, na vsako stran po tri zvezde. Polkovnikova sablja se je zablistala v zraku, švignilo je jeklo iz nožnic. Udarila so konjska kopita. Dolga vrsta konjenikov se je izlila z dvorišča. Vojaki so se ozrli na dolgo, visoko poslopje. Gledala so jih prazna okna.

"Z Bogom, dolgi hodniki, prostorne sobe, obokani hlevi!"

Enakomerno so odmevali udarci kopit. Odpirala so se okna, ljudje so pozdravljali odhajajoče ulance.

Zunaj mesta je stisnil Frice vsakemu oficirju roko. Zaplopolali so praporci na dolgih sulicah, ulanke so zavihrale v zraku. Prah se je dvigal vedno gosteje izpod kopit. Frice je obstal sredi ceste. Srce mu je igralo od nemiru; hotel je izpodbosti konja in zdirjati za njimi. Konj je kopal z nogami, natezal vrat, mišice so mu drgetale, z ušesi je strigel. Tesno je napel Frice uzdo, lepa žival, vsa razigrana, ni mogla stati mirno. Vedno gosteji, vedno višji je bil oblak prahu. Dvignil se je toliko visoko, da ni bilo več videti dragih tovarišev. Iz dalje je bobnelo. Tiše in tiše je bilo peketanje. Frice je zamahnil z roko. Pozdrav je vrnil za pozdrav, za zadnje, umirajoče glasove konjskih kopit. Potrepjal je konja po vratu, nategnil uzdo. Zdirjal je proti mestu.

Ozrl se je nazaj.

"Z Bogom, tovariši! Z Bogom, življenje!"

Frice ni slekel vojaške suknje, dasi bi jo lahko.

"Nosil jo bom vse življenje. Tako lepo je bilo!"

* * *

Spomladi, ko se je ustanovilo vreme, se je preselil Frice z ženo in hčerko v Metliko. Otrok je bil lepo razvit; lepotal je že prve besede: "Mama — očka".

Tako sladke so bile te besede; nobena pesem ni slajše od njih.

Stari Zaviniščak jih je sprejel z drhtečim srcem, z veselimi očmi. Prišlo je vendar, vendar je prišlo novo življenje. Čakal je na tako življenje že tja od svoje mladosti. Zdaj je prišlo. Zasvetilo se je vse po gradu. Rože so se dvignile, trava je zazelenela. Sladko je odmevala otrokova pesem: "Očka — mama!"

Koliko truda, koliko prevar, koliko boja — a prišlo je. Lepa večerna zarja je obsevala večerno nebo. . .

In tedaj je izpregledal Jože Zaviniščak in je videl svojo starost.

Spomnil se je tistih časov, ko je privedel Lenko, svojo ženo, na dom.

Kako je bilo takrat?

Ali ni bil njegov oče Lenki na poti? Ali ni bežala pred njim in se ogibala njegovih pogledov? Zgodilo se je, da sta si drug drugemu postala sovražna. Nobenega veselja ni bilo v hiši. Celo mati, dobra žena, se je skrila v svojo sobo,

da bi ne bila nikomur v nadlego, nikomur v napotje. Oče je šel dlje, oče je umrl in je napravil prostor drugim.

In tako se lahko zgodi tudi njemu. Tudi njegova stara leta lahko stopijo na pot mlademu življenju, da bo zavirano v svobodnem razvoju. In to spoznanje bi ga potrl; zavest, da ga trpe, a ne ljubijo, da jim je v napotje, bi mu ogrenila zadnje dni in bi zastrupila njegovo starost. Stran mora! Zdaj, dokler še ni sovražnega pogleda, mora stran, da ne pride, kakor je prišlo takrat. Stran mora, zakaj prišla je mladost, ki zahteva svojih pravic. Še v grobu bi ne imel pokoja, ako bi zaradi njega vstal vihar, ki bi uničil upe, katere je prinesla Jelka s seboj. Stran mora, dokler še ni prepozno.

Ali ni že vedel prej, da bo moral stran, kadar pridejo drugi na njegovo mesto? Zakaj si je pa dal tako udobno pripraviti tisto hišico v Zavinkovcih, ako ne samo zato, da se umakne, kadar pride mladost na njegovo mesto? Kaj bi se še zdaj ustavljal, kaj bi še dalje razmišljal. Tako je sklenjeno in odločeno: starost mora stran, kadar pride mladost, ki hoče imeti svoj svet, oblit s solnčnim zlatom, a ki neče imeti temnih senc, ki bude spomine na starost in smrt.

"Glej, Frice!" je poklical sina, "vse sem ti lepo pripravil. To je bil končni smoter. Vse je bilo zato, da bo tebi in tvojcem dobro. Moje delo je torej dovršeno."

"Da, vaše delo je dovršeno, in zdaj pride počitek."

"Lep počitek, kaj ne, oče?" je dostavila Jelka. Lepo ga je pogladila po sivih laseh.

"Ali bo zmeraj taka z menoj?" se je v sebi vprašal stari Zaviniščak, "ali si ne bo želela moje smrti, ako ostanem."

In na glas je dejal: "Počitek pride, saj sem ga potreben! Tam v Zavinkovcih sem si pripravil hišico. Saj jo poznaš?"

"Da," sta rekla Jelka in Frice obenem.

"Pripravil sem si jo zato, da tamkaj preživim stare svoje dni."

Nič niso pomagale prošnje. Stari Zaviniščak se je preselil v hišico v Zavinkovce. Kjer se je začelo — tam se naj tudi konča. Tako lepo je bilo gledati skozi okno tiste glasne priče minljivosti, tiste ostanke nekdanjega domovanja. Življenje, ki se je nekoč razpletalo tam okrog, je zaživelo vsak dan z novo silo v starčevih spominih. Iz gradu na so hodili obiskavat starega samotarja.

TRETJI DEL.

I.

Okna in vrata hišice starega samotarja v Zavinkovcih so bila noč in dan zaprta. Vrt je sameval in je bil zanemarjen. Nobena roka se ni ganila, da bi po stezah poplela travo in zanihrano rastlinje, ki je preraslo pesek. Po gredah se je ščeperil osat, namesto pisanih cvetic so cvetele mrtve koprive. Brajdo je odtrgal veter in jo pripognil globoko k tlom. Široki listi so porumeneli in oveneli. V žlebu so se naselili vrabci. Cvrčali so na ves glas. Nikogar se niso bali.

Starega Zaviniščaka ni bilo več. Prenesli so ga v še tesnejši dom. Položili so ga poleg žene Lenke.

Ljudje so hodili mimo po svojih navadnih poslih. Redkokdaj se je kdo ozrl na osamljeno hišo. Pozabili so starega samotarja. Ljudje so imeli druge misli, druge skrbi. Imeli so opraviti sami s seboj.

Življenje je bilo težko in žalostno.

Nič več ni bilo živahnih razgovorov okolo cerkve. Ob nedeljskih popoldnevih je sameval prijazni hram božji. Tiho je bilo po vasi. Gostilničar je zdehal na klopi pred hišo in je sam pil svoje slabo vino.

Prišlo je življenje, težko in žalostno.

Draga, sveta domača gruda, prej polna zdravih moči in oplojujočih sokov, se je izčrpala. Bila je kakor bolnik, ki leži na postelji, in v njegovih mišicah ni več krepke sile.

Sveta, draga domača zemlja je dala svojemu ljudstvu, kar mu je mogla dati najboljšega. Vsa se mu je žrtvovala. — In zdaj, ko je izrabila svojo moč, mora počivati, dokler ne pride novih, hranilnih, poživljajočih snovi vanjo. Več kot sebe ni mogla žrtvovati svojemu ljudstvu. In tako je bila zemlja še svetejša, še dražja, ker se je popolnoma darovala in izžela zanje, ki jih je rodila in živila.

Zaplo dil se je v trtje pogubni mrčes. Na milijone se ga je razredilo po vinogradih. Razjedal je nežne korenine, pil sok iz trte, a zemlja ni imela moči, da bi ga pergnala in da bi izgubljeno nadomestila z novim.

Ljudje so gledali in so bili obupani.

Tako naglo in v toliki meri je prihrumela nesreča, da so se je komaj zavedali. Od leta do leta je bilo trtje ubožnejše. Pritlikavo se je vilo po tleh. Naslanjalo se je k ljubi rodni prsti, kakor da jo prosi pomoči in rešitve. Listje je bio majhno, vse zvito, prava pravcata potvora. Majhni grozdiki z drobnimi, trdimi jagodami so samevali po sključnem, trhljem lesu; bili so videti kakor otroške igrače, napravljene iz umazanih steklenih kroglic. Preletavali so se po trtju roji lačnih ptic; kljuvali so jagode, plaval z gasnim vriščem dalje, zakaj jagode so bile kisle in trde, nevšečna hrana ptičjemu kljunu.

Vinogradniki so kopali iz tal kljukaste korene, vse razjedene od požrešnega mrčesa. Zasajali so debelačo in krompir tam, kjer je po prisojnih bregih zorela vinska jagoda, sladka in sočna, da se je skozi njo svetilo solnce. A nič ni hotelo rasti, nič uspevati. Zemlja je bila trudna, njene moči so bile izrabljene. Kakor vojak, ki mu iz rane izteče kri in ki si želi pokoja. Je in ni. Še dvigne roko, še zagiblje s prstom, ali ob tla b ga vrglo ubogo dete, ki se je napilo tečnega mleka, ako bi se mu postavil v bran. Ni zdravih sil ni tople krvi, zato je ubita njegovega življenja moč.

Tudi koruze in krompirja niso sadili več. Raslo je, kar je zasadil veter, kar je samo ob sebi pognalo iz tal. Vzkalilo je, zagnalo ponižno rast in je usahnilo in umrlo. Velike, rjave lise opustošene zemlje so se širile tam, koder se je prej razpletala vinska trta. Velika puščava se je prostirala naokrog. V zidanicah je umoknil glas vesele napitnice. Posoda se je sušila, obroči so popuščali; zrahljano so viseli ob sodih. Pajčevina je hitela iz kota v kot. Slamnate strehe je razkopal dež in veter. Vrabci so si gradili in kopali luknje pod kapom. Gola lesena rebra niso mogla zadrževati vlage, ki je pronicala strope, da je vse dišalo po vlagi in plesnobi.

Ključnice so zarjavele. Posušene brajde so oklepale okrušeno zidovje, kakor bi se ga prijemale suhe, od solnca ožgane roke, ki hočejo zanemarjeno zidovje stisniti od vseh strani, da bi se ne porušilo in zgrmelo na kup. Samo grmovje je še zelenelo. Raztreseno je samevalo po puščavi — kakor spomeniki na pokopališču. . .

O, draga, sveta domača zemlja, ti neskončno ljubljena! Uboštvo je tvoj delež!

Sosedje so se srečavali in so gledali z žalostnimi očmi. "Ali si videl moje trtje? Jaz ga ne morem gledati. Srce me boli."

"Ali si videl mojo puščavo? Srce se mi trga. Jaz je ne morem gledati."

Nobenega veselega glasu ni bilo slišati. Malomarno so visele roke, glave so se sklanjale. Po domeh je bilo pusto, žalostno. Žene so lupile krompir in postavljale nezabeljenega za kosilo in večerjo na mizo. Molke je vladal vsepovsod, kakor ad leži na mrtvaškem odru drag mrlič. Oči so bile krvavo obrobene, strašne so bile v skrbeh prečute noči.

A od nikoder nobene pomoči!

Kar je bilo prihrankov, je vse šlo za sol in davek. Za obleko ni bilo več. Krpali so staro, že obnošeno in zavrženo opravo. Uboštvo je gledalo vsepovsod, ki je bilo toliko strašnejše, ker ni bilo nobenega upanja, da pridejo boljši časi. Dolgovi so rasli. Denarni zavod v Metliki je pomagal, dokler je bilo dovolj varnosti. Ko je bilo že obremenjeno vse zamljišče, je usahnul tudi ta vir.

O, sveta domača zemlja, ali ne poznaš več svojih otrok? Ali moramo stran, drugam si iskat obljubljene dežele? Ti sveta, ti edina! Ali si nas začela sovražiti? Ali si nam mačeha, pisana mati, zlobe polna, željna naše pogube? O, ti edina, sveta, neskončno ljubljena!

Prenaglo je prišla nesreča, ljudje se niso mogli zdramiti od težkega udarca.

Nič več niso škripali in drobili kašnenja težki vozovi po strmih potih. Nikogar ni bilo iz tujh krajev, da bi kupoval vino in štel gotove denarje.

Zavinkovci so samevali pozabljeni.

"Kaj mi je početi?" je izpraševal mož ženo.

Žena je molčala in si je brisala objokane oči.

"S solzami nam ni nič pomagano."

Podprl si je mož glavo z rokami in je strmел pred se. Poglabljal se je v razmišljanje. A čimbolj je mislil, tem jasnejše mu je stopala nesreča pred oči.

(Dalje prihodnjič.)

OP. URED.: — Da bo preje konec te povesti, zato bo od sedaj naprej priobčena v manjšem tisku.

Kuhinjski kotiček.

Urejuje Josephine Erjavec.

ŠTRUKLI.

2 šalce bele moke, 1 šalco ajdove moke, ter zmešaj skupaj, nato napravi luknjo v moki, nato ubij dva jajca, in prideni malo soli. Z žlico mešaj in pridevaj ali prilivaj malo vode počasi. Ne sme biti pretrdo, testo, mora biti kakor za nudelce. Testo udelaj tako dolgo da bo gladko, in razvaljaj bol debelo kakor za nudelce. Raztopi malo masti, ali putra, pomaži po testu, in potresi, nekoliko drobtin, in malo cimeta, da ti dajo dober okus, tudi lahko posuješ nekoliko orehov ali pa peteršilja po testu, če ne, je pa ravno tako dobro, in zvij testo, skupaj ter zreži na 5 inčev dolge kose, vsakega skupaj stisni, da ne bo ušlo ven mazilo, ko se bo kuhalo. Ko polagaš komade v vodo, mora voda vreti. Kuhati se morajo 15 do 20 minut. Predno vzameš vse ven iz vode, prereži en komad da se prepričaš ako so dovolj kuhani. Nato jih izreži na tenke snite, ter jih posuj z drobtinami katere si zabelila v špehu ali putru, ter jih daj na mizo.

(Seveda jih kuhajo na razne načine in so razno vrstne, vendar jaz jih zmerom na ta način pripravljam, ker sem

jih tudi v starem kraju tako delala). Pozdrav.

Theresa Zagožen, Sheboygan, Wis.

GOVEJI ROAST.

3 funte roasta

½ šalce izrezane čebule

1 žlico zelene zrezane

1 žlico peteršilja zrezanega

4 korenja

5 debelih krompirjev.

Meso nasoli, v ponu, z eno žlico masti, postavi v vročo peč, peci 20 minut, in večkrat obrni. Potem čebulo, zeleno, in peteršilj skupaj k mesu polij z eno šalco vrele vode, pokrij in peci eno uro. Korenje zreži na tenke rezance, krompir pa bolj na debele rezance, zato ki krompir je premehak, kod pa korenje, pa še malo posoli. To prideni zopet k mesu in še eno uro ali dokler je vse to mehko peci v vročini 350 F. Ko je to gotovo, meso deni na krožnik, krompir in korenje dobro zmečkaj in naloži okoli mesa; to zadostuje za 6 oseb. K temu se prileže salata, črni kruh in čaj.

Mary Urbas, Collinwood, O.

GOSPODINJSKI NASVETI.

Ako želiš olepšati polico, na kateri

imaš razne posode (kante), katere stvari rabiš v kuhinji, na prvo dobiti moraš kante od kofeta (od enega funta velike), nato jih pobarvaj z belo enamel barvo, in ko se to posuši jih pobarvaj še enkrat. (15 centov kanta enamel bo zadostovalo.) Te omenjene kante nato opremi zgoraj in zdolaj z "gold bands"; to bo zelo lepo izgledalo na policah, nato zapiši z blue enamel imena od stvari, katere želiš imeti v teh kantah n. pr. coffee, tea, soda, cocoa, rice, sugar in tapicca.

Anna Berry, čl. podr. št. 20.

Predno začneš rezati "frišen" cake ali kruh, pomoči nož v vročo vodo.

Namesto da imaš pri rokah držala za ponve "pot holders" na štiri vogle, imej jih rajši okroglo, s tem preprečiš, da se vogli njanjejo od hudega ognja.

Josephine Erjavec.

NAZNANILO.

Kuhinjski kotiček bo nadalje urejevala Mrs. Helen Yurchich. P. O. Box 234, Gilbert, Minn. #1. uradnica v prosvetnem odseku. Od sedaj naprej pošiljajte njej, za omenjeni kotiček.

Congratulations!

Miss Hermina Prisland, daughter of our national president Mrs. John Prisland of Sheboygan, Wis. has graduated from St. Mary's School of Nursing, of Milwaukee, Wis. on Friday, June 24th at 7:30 P. M. She was one of the 47 awarded diplomas on that day.

Miss Prisland completed her elementary schooling from St. Cyril and Methodius School of Sheboygan, Wis.; in the year 1926. She continued her education at the Sheboygan High School, and then entered St. Mary's School of Nursing.

She is the first Slovenian young lady in Sheboygan, to have completed the nursing course and every one is more than proud of her. She is a member of the Queen of May No. 157 KSKJ., and branch No. 1 SLU. of Sheboygan, Wis.

Present at her graduation were her

father and mother, Mr. and Mrs. John Prisland, her sister Miss Margaret Prisland, and brother Theodore Prisland, and Miss Mary Eržen.

"May you find a cheery pathway
Up the steep hill of success,
Ever travel on in gladness,
Hand in hand with happiness.
May flowers bless your pathway
And sunshine make the way more fair,
And when once you reach the summit
Find joy waiting for you there."

The members of Slovenian Ladies Union take this opportunity in congratulating Miss Prisland, and wishing you the very best of success.

Members of Branch No. 1 S. L. U.

Miss Mary Eržen, Secretary.

Activities of Our Branches

Branch No. 23, Ely, Minn. — At our meeting July 2, we had a large attendance as usually. Much business was discussed. We took no action on the letter that we received from Eveleth, for it's not our wish to down an organization, which took years to build up. We realize that whatever by-laws were accepted by the convention, were so approved only for the good of the members and SLU. I wish to congratulate all of the newly elected officers, and more so Mrs. Prisland for her third reelection to the national presidency. I also wish to thank all of the retiring officers for all the good they've done for our organization.

We have lost another of our members, Mrs. Agnes Lozar. She was one of Ely's Gold Star Mothers. The Frank Lozar Post of American Legion of this city was named after her son. She was 74 years old, born in Ribnica, Jugoslavia.

My hopes are that our members will continue to attend the meetings as faithfully, as they have in the past. With a smile on our faces, let us go forward hand in hand, and let us not turn back no matter how narrow the path, nor how many thorns, for the good old saying is, in the thorns are the choicest of rose.

May Startz.

Branch No. 37, Greaney, Minn. — I wish to take this opportunity to thank you all most sincerely, for the friendly

gathering at the dance which was given for my benefit on June 18th. Especially do I wish to thank the members of Slovenian Ladies Union, for their untiring kindness. Perhaps one has to be in a hospital for 27 months to fully appreciate such kindness of true friends. I hope that now I may remain at home with my folks and many friends. Thank you again, each and every one.

Gratefully yours forever,

Marie Flake.

Branch No. 50, Cleveland, Ohio. — Well, now that the Fourth of July is over, and the smoke of the firecrackers has cleared, we're coming forward with more news about our ever-active lodge. Right now, however, we are taking things a little easy, as we haven't entirely caught our breath yet, since the convention, but anyhow, our drill team was in a Flag day parade on June 14. This parade took place on Euclid Ave. our busiest and most prominent thoroughfare. Thousands of people participated, but we are proud to say our team was received with praise and recognition. Wait till we have had a little more practice, and we won't be afraid to march at the head of any parade.

Our annual summer hike took place July 9. We went to Metropolitan Park, every one of us had just as good a time as we had last year.

We are so glad that our "missing peo-

ple" all turned up at the last meeting. The response was splendid. That's the spirit, girls, keep it up.

And now we'll just say good-bye until next month, and don't forget to come to the meeting. We don't want to start another "missing persons" column, do we?

Angela Hlabse.

Dear Members of the S. L. U.:

I once heard Nelly Lou's "Pa" say that he was so busy "thin' about things that he ain't had time to think about nothin'." I fear that I have been the same way—too busy to think about nothin'. And all the while some of the go-getters of our branch were having a going-away party for Bara before she left for the convention; were sending her letters and telegrams when she was away; were forming a "welcome home" committee for her arrival; and last, had planned a surprise party for her for the day after her arrival. And was she surprised! I am leaving that for your imagination. And was the party a success! They always are when our officers and alive members do the "thinkin' and plannin' and the puttin' of 'em over right proper!"

And the cake! I mustn't forget to mention that—a big pink and white, fluffy cake with fancy script saying, "S.L.U. welcomes you". Then of course, there were six of us who took a very special interest in that cake, guarding

it a little too carefully, I must confess. We had had the honor of getting the first pieces, too!

A great deal of the evening was spent asking Bara innumerable questions about convention, about the other dele-

gates, about Mrs. Prislant and—oh, everything. It need not be told that Bara depicted for us the events in colorful words and piquant phrasing. Our Eastern friends will undoubtedly recall her vibrant personality, her forceful manner when speaking and above all,

her sincere enthusiasm for the S.Ž.Z. so that what I might say would be mere repetition. Her deeds speak for her. And that is all that need be said.

Very sincerely,

Josephine C. Pluth.

Fashions

A blond can wear any pastel shade with perfect chic and style. White pique frocks are the most popular, especially the wide square boxed shoulders, and presumably sleeveless. And stripes! What could be more alluring and fascinating to the inclined to be fat than striped materials. Which can be had in cottons, silks, crepes etc. A stripe always lends charm to the silhouette and gives longer lines.

For sport wear, the above mentioned materials are always exceptionally cool and comfortable. Skirt too, with charm-

ing 42nd street blouses of crisp organdy, both in white, plaid and colored, are the most desired vogue.

The humble cotton is crowned queen of the fashions this year. Used for street sport and evening wear. And by the way very practical. Most of the sport frocks have detachable jackets, capes or ascot scarfs. Inverted kick pleats or tiny tucks, finish any frock, while buttons of every size are also very popular.

Some shops carry an exclusive array of eyelid embroidered frocks. And what's

more chick for the afternoon, than a frock of this dainty material. Remember, never wear jewelry, with sport clothes, with the exception of bone bracelets, they may adorn you if you so desire. Fashion decrees no jewelry with sports wear, if you want to be smart.

If you look carefully, you can buy frocks with matching berets, that solves your hat problems, unless you prefer a larger floppy beach hat or a sailor.

Sheboygan's Mignonette.

Be a Booster

If you think your branch the best,
Tell 'em so!
If you'd have it lead the rest,
Help it grow!
When there's anything to do,
Let them always count on you,
You'll feel good when it is through,
Don't you know?

If you're used to giving knocks,
Change your style;
Throw bouquets instead of rocks
For awhile.
Let the other fellow roast,
Shun him as you would a ghost;
Meet his banter with a boast
And a smile.

When a stranger from afar
Comes along,
Tell him who and what you are—
Make it strong,
Never flatter, never bluff,
Tell the truth, for that's enough.
Be a booster, that's the stuff,
Don't just belong.

Editor's Letter

Dear Members:

It gives me great pleasure to greet you as your new editor of "Zarja", the office to which I've been elected by the delegates of the third tri-annual convention of our Union.

I consider this privilege quite an honor, and it's my sincerest desire to ever prove worthy of it. I hereby pledge, to do all within my power, to make this official organ do the purpose

for which it was intended.

I am appealing to you, for your kind support and cooperation in this endeavor, because the more interest you'll show, the greater will be my ambitions. I know that many of you are very able writers; and you would make splendid reporters for your respective branches.

At this time I also wish to inform you that, Miss Mary Zore, has been ap-

pointed a member of the educational committee, and she will take charge of all clubs from now on. She is a marvelous writer, and in the future she is to have her own column, which space will be devoted just for your enlightenment.

Will you kindly give us your best and untiring support? We need your faithful cooperation to be successful.

Albina Novak.

The Romance on the Hill

Together they romped on the same
cobble street.
Light-hearted Mary and good-natured
Pete.
Together they started the same little
school,
Adapting themselves to each new-
found rule.
Years later for dancing they went to
the "Dom"
Which was but block from Mary's own
home.
Their many friends said, "that's a fine-
looking pair,
And Cupid for them will set a love-
snare."

This budding romance was soon cli-
maxed by plans
Of marriage, and then, were heard the
church bans.
But "Dad" on the corner said, "how
can it last
With this generation living so fast!"
But listen, dear, old folks, now isn't it
so
That youth will be youth wherever
you go!
So give them a chance! I'm sure you'll
agree
The same thing was said of you
formerly.

Josephine C. Pluth.

Navodila za tajnice.

1. Odpošljite finančno mesečno poročilo vsak mesec zadosti zgodaj, da dospe na gl. urad zadnji čas 25. dan v mesecu; to je zahteva naših pravil. Je zelo važno za uspešno delo na gl. uradu in točno postrežbo članicam in podružnicam, da se ta zahteva dobesedno izpolnjuje *povsod*, ne samo po nekod. Kjer se ne bo, bo za naprej dosledno takoj obveščena predsednica dotične podružnice.

2. Pošljite s poročilom *vso* odgovarjajočo svoto denarja, ne samo del in obljubo, da bo ostalo poravnano prihodnji mesec. Do sedaj je res vedno bilo vse prej ali slej poravnano povsod, toda gl. odbor zahteva sedaj od vsake podružnice strogo točnost v tem oziru za vsak posamezen mesec *sproti*. Suspendiranje je kuga v SŽZ., vendar če članica ne plača ob času in jo podružnica ne more založiti, druge poti ni, kakor da je v mesečnem poročilu označena kot suspendirana in *navedeno njeno ime in naslov*. Suspendirane bodo odslej iz gl. urada obveščene o tem.

3. Ko članica umre, naj pošlje tajnica na gl. urad 1) *izkaznico*, 2) izpolnjeno *Naznanilo smrti*, in 3) *Certificate of Death*. Zadnja listina je potrebna le, če gre za denarno izplačilo; gl. tajnica ne odpošlje čeka, dokler nima v rokah te listine, ki jo navadno dobijo sorodniki umrle

potom pogrebника. Tiskovina *Naznanilo smrti* pa se dobi pri gl. tajnici. Izpolni jo odbor podružnice.

Kadar pišete dopise:

1. Pišite vedno samo na eno stran papirja. To je edino pravilno za spise, ki so namenjeni za tisk.

2. Pišite razločno, posebno imena in naslove.

3. Ne tlačiti besed preveč skupaj; tudi med vrstami naj bo precej prostora za eventualne poprave. Če pišete dopise na stroj, rabite vedno "double space".

4. Skušajte se izraziti kratko, pa jedrnato. Ne prezrite nič važnega, pa tudi ne pišite nič samo ob sebi umevnega in nepotrebnega. Pri pisanju imejte pred očmi korist svoje podružnice in cele SŽZ.

5. Dopisi morajo priti na uredništvo do 12. dne v mesecu, drugače ne morejo biti priobčeni v prihodnji številki Zarje.

6. Naši organizaciji primerno bi bilo, ko bi odborice posameznih podružnic imele na skrbi, da bi bila v VSAKI izdaji Zarje VSAKA podružnica zastopana vsaj s kratkim dopisom.

7. Tajnice in vse dopisovalke sploh prosimo, naj denejo zadosti znamk na svoja pisma in pošiljatve.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN & SURGEON

Office hours at

3724 West 26th Street
1:30—3:30 and 8:30 Daily

1858 W. Cermak Road
4—6 p. m. Daily

CHICAGO, ILL.

Tel. Crawford 2212

Tel. Roosevelt 1695

Wednesday & Sunday by appointment only.

Residence Tel.: Crawford 8440 — If no answer — Call Rockwell 9200

SLOVENSKA KNJIGA ZA

KONZERVIRANJE

sadja, sočivja in mesa, tiskana na mimeograph s 120 recepti in vsem navodilom. Cena je 50c poštne prosto. Angleška z 270 recepti 25c. Denar lahko pošljete tudi v znamkah po 3c.

FRANK LUKANCICH
Midway, Pa.

“AVE MARIA”

Edini slovenski nabožni mesečnik v Ameriki.

Morala bi ga imeti vsaka zavedna slovenska družina. Članice S. Ž. Z., agitirajte zanj in pridobivajte mu novih naročnikov! Pokažite, kaj zmorete in pokažite tudi, da Vam je na srcu napredek katoliškega časopisja! Najlepše se Vam priporočajo

SLOVENSKI FRANČISKANI

P. O. Box 443, Lemont, Ill.

